

číslo 11 - listopad 2011 - cena 11 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

rozhovor

ŠEDESÁT PĚT LET MANŽELSTVÍ

Taky tak nějak pokaždé čekáte, jako já, že přijde nový měsíc, nový Zpravodaj – a v něm nebude žádný úvodník? Že prostě přijde chvilka, kdy už nebudu mít o čem psát? Upřímně řečeno, někdy se toho v bezesných nocích bojím. Ale pak přijde inspirace – a tak nějak – se zase octne na papíře. Protože – věřte nevěřte – té inspirace kolem je spousta, přímo nepřehledně množství, o kterých je možné psát!!!

A to já hlupačka už takovou dobu tvořím noviny, kam nepíšu drby, ani skandály, ani pomluvy, které se doslechnu. A že jich za ten měsíc pokaždé nasbírám docela dost... Hu, támhle nevěra. Její, malý pikantní skandálek. Brr, tohle je ale opravdu ošklivý a skoro bych řekla zlý, zlý, pane řediteli, nepěkná věc. Hezky, tohle by nám vyprodalo číslo dvakrát. A heleme se, přišel anonym, no ten je tedy hustej!

No, a nenapišu to! Blbá jsem! Že by mi bránil ostych? Nebo moje hloupost, že nedokážu vytěžít ze situace příležitost, jak efektivně zvýšit prodejnost – pak by byl třeba Zpravodaj v plusových číslech!

A nemyslete si, já bych to taky uměla pěkně bulvárně! Mělo by to takovou sílu, že by chvílemi hořel papír studem. A s Honzou Pírglem se na vás už dlouho domlouváme, že jednou bude fotka na titulce taková, ale TAKOVÁ, že oba jedním vrzem přijdeme o místo.

Vy mi nevěříte? Tak dobře, máte, co jste chtěli. Jdu do toho:

■ To jsem vám takhle nedávno ležela na zádech, vlasy rozhozené kolem hlavy, prudce jsem dýchala, nohy vzhůru v mírném roznožení, na nohou černé punčochy, lakované červené lodičky, šaty vysoukané k pasu.

Se zatajeným dechem mne sledovala odhadem asi tak stovka diváků. Nemohli ze mne spustit oči. Někteří muži se rychle zvedali ze svých míst a běželi ke mně, dotýkali se mne na různých místech a mluvili něžnými hlasy, ptali se, jak se cítím, jestli to nebolí a byli neodbytní a vůbec mě nechťeli nechat odejít samotnou...

■ V 7.10 jsem vyrazila do tiskárny se Zpravodajem – na bicyklu – auto doma nebylo – a kousek za viaduktem na Rudolfové v Budějovicích jsem se z něj zřítíla při naskakování na obrubníček – prostě jsem si podtrhla přední kolo. Miluju vždy a všude skvěle vyřešené českobudějovické nájezdy pro kola!!! Zvláště, když to trochu klouže.

Udělal jsem de facto kotoul vzad s nohama vzhůru – ve svých lakových červených střevíčkách – a vstávala dost nešikovně s šatečkama omotanýma kolem krku. Kolo se položilo vedle mně. Myslím, že celá nekonečná fronta aut ze Suchého Vrbného k viaduktu se tentokrát při čekání a popojíždění nenudila. Pár citlivějších mužů vystoupilo z aut a jalo se mne oprašovat a rovnat mi kolo. Nic nezmeškali, auta jim stejně stála. A mě překvapujícím NIC nebylo! Malá modřinka na předloktí pravé ruky je směšná daň za tyjátr, který jsem předvedla. Do tiskárny jsem dorazila v rozverném náladě a ještě při kontrole předlohy tisku si vybírala listy z vlasů a oprašovala silniční prach za ušima...

Takže – vyberte si, která zpráva z onoho rána, kdy jsem ukázala své kalhotky opravdu širokému obecenstvu, je ta správná? Natáčela jsem pornofilm na doplnění rodinného rozpočtu nebo jsem prozaicky spadla z kola? Když si to přečtete obojí znovu, zjistíte, že ani jedna verze není nepravdivá. Ano, přesně takhle se to stalo a obojí popis naprosto odpovídá skutečnosti. Nelžu.

No, jenže já radši píšu Zpravodajovsky Hlubocky než Bleskovsky. A snad jste se taky zasmáli... Takže hezký den a nohy vzhůru!!!

Ale abyste o drby úplně nepřišli: Starostovi města Hluboká se letos narodilo už druhé vnouče! Moc blahopřejeme! On z toho má evidentně radost, ale zarazilo ho, že teď má v manželské posteli babičku. Dokonce nyní dvojnásobnou. My chytřejší víme, že paní starostová zase nyní bydlí s dědečkem. Upřímně jim přejeme, aby ve své posteli časem našli i prababičku a pradědečka. Že to jde, se dočtete v tomto čísle Zpravodaje.

Nabízíme k prodeji nemovitosti v této lokalitě

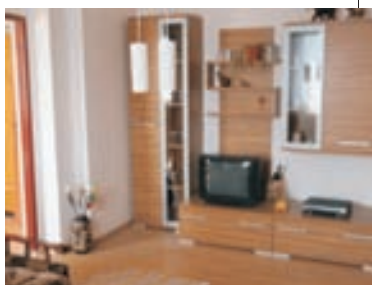

■ **Prodej zděného
bytu 2+1** v osobním
vlastnictví v Hluboké
nad Vltavou

■ **Prodej zděného
bytu 2+1** v družstevním
vlastnictví v Purkarcí.

Bližší informace v RK.
Hledáme pro naše
klienty nemovitosti
v této lokalitě.

Děkujeme za nabídky.

www.kralovskereality.cz

Email: info@kralovskereality.cz, tel.: 776 725 180

Tradiční setkání seniorů

v našem městě se bude konat dne

30. listopadu od 14 hodin v Parkhotelu.

Na program je diskuse se starostou, občerstvení
a kulturní program.

Doprava ze spádových obcí zajištěna.

Srdečně zve Městský úřad

a sociální komise.

RYBÁŘSKÉ SLAVNOSTI

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem,
kteří nám byli nápomocni při realizaci:

Městská policie Hluboká nad Vltavou, Rybářství Hluboká CZ, s.r.o.,
Podnik místního hospodářství, Václav Irovský, Ing. Josef Půr.

Děkujeme. *Petr a Eliška PÍŠOVÍ*

POJEĎTE S NÁMI DO PRAHY DO DIVADLA

Dne 26.11.2011 – sobota

DIVADLO RADKA BRZOBOHATÉHO u Václavského náměstí
představení **CHVILKOVÁ SLABOST**

v hlavních rolích Hana Maciuchová a Radek Brzobohatý

Po příjezdu do Prahy je volný program, představení začíná v 15 hodin.

Cena vstupenky včetně dopravy je 520 Kč.

Další informace na tel. 387965153

nebo 728194574 p. Bezděková

Z jednání městského zastupitelstva

- Nevyužívaný objekt bývalé mateřské školky v Pražské ul. byl nabídnut k prodeji.
- Zastupitelstvo města souhlasí s přijetím prostředků poskytnutých městu z okolních obcí na jejich žáky, kteří navštěvují ZŠ Hluboká nad Vltavou.
- Zastupitelstvo města souhlasí s přijetím daru movitých věcí v hodnotě 153 735 Kč od jednotky Sboru dobrovolných hasičů ve formě dodatečného technického vybavení nového hasičského vozidla.
- Rada odsouhlasila pořadatele obou slavností (vinařských a rybářských) společnost Sinfonie, která se zavázala zajistit obě akce s příspěvkem města 120 tis. Kč.

■ Město obdrželo nabídku pro městskou policii na měřicí zařízení – laserový rychloměr – radar bude přenechán městu do nájmu firma na dobu 24 měsíců. Po skončení nájemní doby nabídne pronajímatel městu radar k odkupu za odhadní cenu.

Z jednání městské rady

Rada města přijala usnesení a souhlas se zněním smlouvy o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR na akci »Domov důchodců Hluboká – Snížení energetické náročnosti.« Celkové náklady projektu: 5 224 310. Celková výše dotace: 2 624 529 Kč. Vlastní zdroje celkem: 2 599 780 Kč.

UPOZORNĚNÍ

V souvislosti s novelou zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech dojde k těmto změnám:

- **Od 1.1.2012** budou žádosti o vydání občanského průkazu přijímat pouze obecní úřady obcí s rozšířenou působností příslušné k trvalému pobytu občana – (pro město Hluboká nad Vltavou je to Magistrát města České Budějovice)
- **Do 30.11.2011** – si mohou na naší matrice podat žádost o občanský průkaz občané, kteří trvalým bydlištěm nespádají pod příslušný obecní úřad s rozšířenou působností – zde tzn. pod Magistrát města České Budějovice (např. Temelín, Lhenice, Malonty aj.).

Do 14.12.2011 – přijímají žádosti o občanský průkaz příslušné obecní úřady obcí s rozšířenou působností, pod které občané spadají svým trvalým bydlištěm – v případě občanů obce Hluboká nad Vltavou a obcí spadajících do jejího matričního obvodu – (tj. Bavorovice, Munice, Purkarec, Jeznice, Kostelec, Líšnice, Poněšice, Hroznějovice, Hosín, Dobřejovice) je příslušným obecní úřadem obce s rozšířenou působností Magistrát města České Budějovice.

Po tomto datu již nebudou žádosti o občanské průkazy přijímány !

Aby se převzetí nového OP mohlo uskutečnit do konce roku 2011 ještě na současném místě – tj. na matrice Hluboká nad Vltavou, je, dle sdělení Magistrátu města České Budějovice, doporučeno občanům

podat žádost o nový občanský průkaz do 16.11.2011.

Po tomto datu je doporučeno zažádat o nový občanský průkaz přímo na příslušném obecním úřadu obce s rozšířenou působností, kam občan spadá trvalým bydlištěm (např. obec Hluboká nad Vltavou spadá pod Magistrát Č. Budějovice, Temelín spadá pod Týn nad Vltavou, atd.)

Posledním termínem pro podání žádosti o občanský průkaz v r. 2011 na matrice v Hluboké nad Vltavou pro občany spadající trvalým pobytem pod obecní úřad s rozšířenou působností Magistrát města Č. Budějovice je **PONDĚLÍ 12.12.2011.**

POZOR !! – Všechny již vyhotovené občanské průkazy, které si jejich žadatelé dosud nevyzvedli nebo nevyzvednou na současném místě – na naší matrice – do konce roku 2011 – tj. do 30.12.2011, budou předány příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností – (tj. Magistrát města České Budějovice), kde si je žadatel vyzvedne.

Za městský úřad, M. Bártová – evidence obyvatel

Magistrát města České Budějovice Sdělení občanům – Občanské průkazy

V souvislosti s nabitím právní moci novely zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů se od 2. 1. 2012 budou vydávat nové občanské průkazy, tzv. E-OP.

S touto změnou dojde k technickým odstávkám systému, a to ve dvou etapách:

1. Odstávka bude v termínu od 17.11. – 20.11. 2011, provoz bude obnoven dne 21.11.2011 v 6.00 hodin
2. Odstávka bude v termínu od 23.12. Od 16.00 hodin do 1.1. 2012, provoz bude obnoven dne 2.1. 2012 v 6.00 hodin

S druhou odstávkou bude souviset i změna v podání žádosti o nový občanský průkaz:

– do 14.12. 2011 bude možné požádat o vydání občanského průkazu se strojově čitelnými údaji na obecním úřadu obce s rozšířenou působností v místě trvalého pobytu, později již nebude možné z technických důvodů tuto žádost přijmout

– v případě podání žádosti o vydání občanského průkazu se strojově čitelnými údaji na úřadu mimo místo trvalého pobytu, bude možné žádost podat nejpozději do 30. 11. 2011.

Cestovní doklady

Dne 18.11.2011 tj. Pátek a ve dnech 20. – 30. 12. 2011 proběhne celostátní odstávka systému CDBP (cestovní doklady s biometrickými prvky). V těchto dnech není možné nabírat a vydávat cestovní pasy.

Poslední den náběru žádosti o nový cestovní pas je den 19.12.2011!!!

My vám zahrajeme...

Chcete-li organizovat maturitní ples, gala ples, firemní večer, svatbu, raut, VIP party nebo jinou akci, která vyžaduje dobrou zábavu a kvalitní hudební doprovod, tak je tu pro Vás **kapela GLOBUS**, kterou snad není potřeba ani představovat.

Kapela GLOBUS je seskupení pěti muzikantů, repertoár (více jak 250 skladeb) největších a nejznámějších hitů české i zahraniční produkce, disponuje zároveň světelnou technikou pro Vaši show (laser, mlha, barvy) a je k zařazení na telefonu:

774 457 269

nebo na : www.sinfonie.cz

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

15. listopadu uplyne 100 let od narození

Augustina Vojty, bývalého učitele, dlouholetého kronikáře a předsedy MOB v Hluboké nad Vltavou.

Za vzpomínku děkuje dcera s rodinou

BLAHOPŘÁNÍ:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci listopadu 2011 oslaví významná výročí

Kaňka Zdeněk	Hluboká 90 let
Janků Jaromír	Hluboká 80 let
Vokůrková Vlasta	Hluboká 75 let
Petráček Jiří	Hluboká 75 let

V měsíci říjnu oslavili **65 let společného života** »Kamennou svatbu« manželé Jan a Vlasta Hoďánkovi z Hluboké nad Vltavou.

V měsíci listopadu oslaví **50 let společného života** »Zlatou svatbu« manželé František a Anna Hubáčkoví z Hluboké nad Vltavou.

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Jinšík Lukáš	Hluboká
Zeman Matyáš	Bavorovice 37
Zeman Patrik	Bavorovice 37
Hájková Karla	Hluboká
Boudová Zuzana	Hluboká
Joza František	Hluboká

Opustili nás

Šlípka Václav	Hluboká
Šimová Vlasta	Hluboká
Preslová Eva	Hluboká
Hadrava Josef	Munice

SVATOMARTINSKÁ HUSA & mladé víno 2011 RESTAURACE ROSA – BOWLING Hluboká

Ve Svatomartinské nůši najdete:

- Svatomartinská husa (1/4) se zelím a knedlíkem.
- Láhev Svatomartinského vína.
- Hodinu bowlingu na spalení nasbíraných kalorií.

Podle starodávné tradice vinařů se mladé víno smí ochutnávat 11.11 na sv. Martina, a to od 11.00 hodin. K této příležitosti jsme pro Vás připravili mladé víno z Mikulova a pečenou Svatomartinskou husičku se zelím. Hodinku bowlingu se soutěží: kdo při dané písničce dá STRIKE dostane panáka nebo 2dcl vína ZDARMA.

V ceně je uvedené menu + 1 dráha na hodinu + 1 láhev mladého vína = 550,- Kč

Termín: od 11.11. 2011 od 11.00 – do 18.00 hodin (Objednávejte včas, počet míst je omezený)

Závazně objednávejte na tel.: 736 202 255 nebo e-mailem: michalrest@volny.cz

Husičky se právě šiškují a chlazené budou připraveny k pečení !!!

Prodej vykrmených krůt

Stálý prodej živých nebo opracovaných krůt

Rozvoz opracovaných

(chlazených, zabalených) krůt 1x týdně

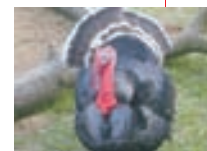
Prodej živých krůt na farmě v Horním Dvořišti

Váha : opracované 7 – 20 kg, živé 9 – 25 kg

Ceny: opracované 64 – 72 Kč/kg, živé 44 – 48 Kč/kg

Milan Krejčí, Český Heršlák 1, Horní Dvořiště

Objednávky: tel. 723 514 370, e-mail krejmi@seznam.cz

Na Hlubocko - Lišovsku schválili projekty za sedm milionů korun

Více než sedm milionů korun rozdělí mezi žadatele na svém území *Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko*, která tento týden schválila žádosti o dotace z Programu rozvoje venkova v rámci 6. výzvy. Úspěch může slavit i město Hluboká nad Vltavou.

O finanční prostředky rozdělované Místní akční skupinou Hlubocko – Lišovsko byl velký zájem. Celkem bylo předloženo 16 projektů s celkovým rozpočtem 12,5 milionů korun. Schváleno bylo 15 projektů s dotacemi celkem ve výši 7,3 milionů korun.

„Žádost o dotaci předložilo 13 z 19 obcí ležících na území místní akční skupiny. Jednalo se o doposud největší výzvu naší organizace, a to jak z pohledu alokovaných finančních prostředků, tak i z pohledu počtu předložených projektů,“ uvedl Lukáš Tryml, ředitel Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko.

Úspěšné byly i dva projekty realizované městem Hluboká nad Vltavou, a to revitalizace parkoviště v ulici Fügnerova s dotací ve výši 466 tisíc korun a obnova kaple sv. Isidora v Hroznějovicích, na kterou byla přidělena dotace ve výši 142 tisíc korun. Další výzva bude pravděpodobně vyhlášena v létě 2012. Přesné termíny bude schvalovat

správná rada na začátku příštího roku. „Jednáme o tom, že by bylo možné nově rozdělovat dotace i na investice do zemědělských staveb a technologií určených pro živočišnou a rostlinnou výrobu na Hlubocko – Lišovsku. Zda bude možné i na tyto projekty žádat bude finálně rozhodnuto v první polovině příštího roku,“ dodal Lukáš Tryml.

Vybrané projekty v rámci 6. výzvy Místní akční skupiny Hlubocko – Lišovsko:

Žadatel, Projekt, Schválená dotace

- Obec Hlincová Hora, Oprava vybraných místních komunikací, 474 787 Kč
- Obec Libníč, Úpravy veřejného prostranství před obecním objektem čp. 47 v obci Libníč, 564 660 Kč
- Město Lišov, Úprava povrchu v ulici Žižkova – 3. etapa, Lišov, 616 267,00 Kč
- Obec Hrdějovice, Zpevněné parkovací plochy pro osobní automobily u víceúčelového objektu Těšín – Hrdějovice, 225 000 Kč
- Obec Chotýčany, Dokončení rekonstrukce obecních komunikací, 381 510 Kč
- Obec Borek, Revitalizace veřejného prostranství v obci, 284 997 Kč

■ Město Hluboká nad Vltavou, Parkoviště v ulici Fügnerova, 466 200 Kč

■ Město Rudolfov, Obnova místních komunikací, I. etapa: Chodník v Hlinsku 513 578 Kč

■ Obec Úsilné, Zatraktivnění návěsního prostoru v obci, 637 859,00 Kč

■ Obec Adamov, Stavební úpravy ulice Stříbrná – vytvoření pěší zóny, 602 187 Kč

■ Obec Štěpánovice, Oprava místní komunikace Nad rybníkem, 533 979 Kč

■ Obec Libín, Chodník a veřejné osvětlení Libín 735 829 Kč

■ Obec Vitín, Komplexní optimalizace vymezeného úseku místní komunikace v obci Vitín

■ Město Hluboká nad Vltavou, Obnova kaple Sv. Isidora v Hroznějovicích 142 623 Kč

■ Obnova kapličky sv. Jana Nepomuckého v obci Vitín, 270 081 Kč

■ Římskokatolická farnost Rudolfov, Rekonstrukce interiéru kostela sv. Víta v Rudolfově, 889 157 Kč

Návštěva z partnerského města Neustadt/Aisch

Přímo na státní svátek přibyli do našeho města přátelé z německého partnerského města Neustadt/Aisch, samozřejmě s patronkou našich společných přátelských vztahů, Jarkou Koydl. Prohlédli si město, a jako obvykle byli překvapeni změnami, které my místní možná ani nepostřehneme, pokud však někdo navštěvuje Hlubokou v časových odstupech, může více srovnávat. Pocit, že je naše dříve klidnější město plnější dopravního ruchu je zřejmě oprávněný – míst k parkování citelně ubývá...

Stejně tak rušno bylo na rybářských slavnostech u Bezdrev, kde bylo opravdu hodně lidí. Neustadští se zájmem přihlíželi pasování pana starosty do cechu rybářského. Stalo se mu tak již víckrát, tentokrát měl štěstí, že ho vlídní rybáři nezmáčeli vodou, ani mu nestrkali až pod nos kapra, aby mu koukal do očí, a spokojili se s trojitým plácnutím přes kalhoty tradičními rybářskými právy. Přestože neustadští mají ve svém okolí také rybníky, rybářské tradice podobné těm našim, 400 let starým, u nich neuplatňují. U Bezdrev se krásně opravuje původní ještě gotický mostek, který vznikl při stavbě přelivu ve stejné době jako rybník Bezdrev.

Starosta dostal pasovací list a pochválil rybáře – i když velká zima nebyla a nepršelo, rybářské řemeslo skutečně nepatří k nejlehčím. A když už ty dobré ryby pro nás chovají a loví, koukejte je aspoň jíst! Jsou zdravé, což potvrdil rybími ochutnávkami i přítomný kuchař pan Stupka.

S neustadskými nás čeká v roce 2012 jubilejní rok. I když k nám jezdili už předtím, rok 1997 byl oficiálně stvrzen přátelskou smlouvou a podepsán

oběma starosty – Tomášem Jirsou a Dr. Mückem. V roce 2002 přijel starosta Tomáš Jirsa do Neustadtu a zde byla znovupodepsána smlouva, tentokrát přímo o partnerských vztazích, což ve spolupráci s projekty EU umožnilo realizovat některé společné akce obou měst. Neustadští ale trochu smutní, protože tento rok byl také poslední, kdy náš starosta jejich město navštívil. Doufají, že si desátý rok od své návštěvy najde čas ve svém přeplněném diáři a v Německu se zase objeví.

Neustadt je v současnosti naše neaktivnější partnerské město, Bolligenští ze Švýcarska rovněž, Srbská Bela Crkva je přátelská, ale pro nás (líné) Hlubočáky hodně vzdálená, blízký rakouský Grein se zcela odmlčel. Pravda je, že zatímco v Neustadtu mají spolek přátel Hluboké, my si příliš starostí s hosty neděláme, přišlo je pozdravit dost málo hlubockých. O to víc je třeba pochválit kojící novopečenou maminku Lucku Jozovou a paní Ludmilu Dominovou, která se u příležitosti státního svátku a Rybářských slavností ozdobila textilním kapříkem. Samozřejmě své vlastní výroby. Rovněž tak Vlastu Knorovou, která šprechtila němčinou přímo tlumočnické vysoké školy.

Večere v L-clubu u Lacinů se pochlubila také rybou – skvělým grilovaným candátem – menší velikosti ze soukromého rybníčku, takže ho bylo možné sníst na posezení. Chutnal všem!

Všichni přátelé z Neustadtu/Aisch mají nadále zájem se s námi setkávat. Uvítají všechny, kteří by přijeli na návštěvu, nebo u nich předvedli své malířské, hudební, či jiné nadání – nic nám přece nebrání prožívat svátky a městské veselice společně. Na návštěvě tam už byli hasiči, rádi by pozvali třeba mažoretky anebo školní děti na výměnný pobyt. Záleží jen na nás.

Věnovat trochu času přátelům vám vždycky něco mnohonásobně vrátí. Dobrý pocit, kostrbaté povídání ve dvou jazycích, legraci a zjištění, že na obou stranách hranice máme úplně stejné radosti i starosti.

A nutno říct, že veškeré rozdíly, které snad před revolucí mezi našimi zeměmi byly, jsou už dávno smazány.

Bylo to milé setkání. Tak zase někdy příště – a snad brzo v novém jubilejním roce!

Bezdrev v produkci ryb zaujímá přední místo mezi rybníky v České republice.

V pátek 28. října se na hrázi rybníka Bezdrev v Hluboké nad Vltavou uskutečnil pátý ročník Jihočeských rybářských slavností. Slavnosti začaly výlovem. Na hrázi po celý den hrála dechová hudba, v prodeji byly čerstvě vylovené ryby, k dispozici stánky s občerstvením. Ukázku zpracování a úpravy ryb předváděl známý kulinář Petr Stupka.

Recept na šťastné manželství

Když se dozvíte, že někdo slaví Kamennou svatbu, zbystříte pozornost. Zapátráte v paměti, kolik let asi spolu jubilanti mohou být? Stříbrnou a zlatou svatbu se podaří oslavit početnějším manželským pářům. Kamenná svatba už je ale opravdu výjimka pevná jako kámen – a znamená to, že ti dva spolu vydrželi bok po boku celých 65. let! Starosta Tomáš Jirsa se divil už před pěti lety, když manželský pár znovu oddával při jejich šedesátiletém výročí. On i paní matrikářky podobnou slávu zažili poprvé.

Jan a Vlasta Hoďánkovi jsou na titulní stránce na své původní svatební fotografii! Stejně jako jim to slušelo tehdy, tak jim to společně sluší dodnes. Pan Hoďánek je vysoký a štíhlý pán, který se zajímá o vše, co se děje doma i ve světě, a paní Vlastička má tytéž krásné oči a ke svému manželovi nadále vzhlíží. A to nejen proto, že je vedle něj o hodně menší. Jsou zkrátka lidé, kteří se k sobě opravdu patří a harmonii jejich vztahu vnímáte nejen z toho, jak se k sobě chovají, jak se usmívají, že jsou vtipní a dokáží se společně zasmát. Poznáte i na jejich udržované domácnosti, že tady nebydlí pradědeček s prababičkou, kteří jen vzpomínají na staré časy s rukama v klíně. Stále se přizpůsobují novému životu, s pomocí rodiny nedávno předělali byt, pracují, čtou rádi knihy, sledují, co zajímá jejich vnoučata, těší se z pravnoučat... a hlavně, mají skvělou paměť a povídání s nimi je velice milé. Rozhodně se při něm nenudíte. Zkrátka žijí svůj život, tak jak denně přichází s něčím novým, nestěžují si a jsou k sobě slušní. Kdyby šlo takovýmhle vztahům vyučovat v manželských poradnách, bylo by na světě líp.

Pan Jan Hoďánek má v dobré paměti veškerá důležitá data jejich života, což je obdivuhodné. Kterou ženu by nepotěšilo, že si muž pamatuje den a rok seznámení tolik let po svatbě! A paní Vlasta má povahu správné manželky, usměvavé, trpělivé, takové, která práci pro svou rodinu nepovažuje za něco obtěžujícího. Vždyť rodina by měla být pro každou mámu, babičku i prababičku ten nejkrásnější pocit a úkol. Vděčnost za to, že jedna mladá dvojice, která se do sebe kdysi zakoukala na tancovačce, prošla životem přes všechna jeho úskalí a zákruty, a nyní je obklopena rodinnou pohodou a potomky, to je pocit, který je asi ve stáří ten nejdůležitější.

Rodinné album

Když jste se brali, kolik vám bylo let? Dnes lidé posunují vdavky a narození dětí na později, jak jste to měli vy?

Bylo mi 26 let, říká pan Hoďánek. Dneska je to jiné, ale tenkrát to bylo tak, že chlapci dobývali dívky. Já se v roce 1921 narodil, ve dvaačtyřicátém jsem byl nasazený pracovně do Říše. A to pro mne byla dálka, to víte, já do té doby byl nejdál na Kleti, tehdy se nepěstovalo nějaké velké cestování. V Reichu jsem za války odsloužil dva a půl roku, pak jsem došel pěšky až na hranici republiky a vrátil se domů. A hned 22. května v pětáctýřicátém roce po válce pořádali první taneční zábavu v Doudlebech, to je kousek od Borovnice, kde jsem se narodil. To datum si pamatuji dodnes, a tak jsem tam se tam vydal a tam jsme se poznali.

Takže vaše paní byla taky odsud? Ne. Moje žena se narodila na Slovensku, její tatínek byl italský legionář, pak sloužil jako železničář na Slovensku, ti, co přišli z Legie, dostávali dobrou státní službu. Ale v roce 1949 Slováci všechny Čechy od nich vyhnali, a tak bydleli Kostomlatech u Nymburka – a tam jsme se s později s manželkou v kostele brali. Když jsme se poznali, pracovala tady v Budějovicích v prodejně u Bati.

V Plavu bydlela její kolegyně a kamarádka z práce, a k ní jezdila na víkendy a vyšly si do Doudleb na tancovačku...

A byla to láska na první pohled? No, padli jsme si asi do oka. V půl druhé v noci jsem ji doprovázel až do Plava, a tak jsem si myslel, že aspoň pusku dostanu. A ona se bránila! Tak jsem si řekl, to by bylo, a přemlouval ji tak dlouho, že souhlasila aspoň s tím, že se za ní můžu přijít podívat do obchodu. No, a tak to začalo...

Krásný a úplně klasický příběh... Však nás takhle někdy loni vzala dcera s vnučkou do Borovnice, Doudleb a do toho našeho kraje, abychom si připomněli, kde jsme začínali. Ještě máme z toho výletu fotografie...

Prohlížíme alba plná fotografií, svatební, rodiny, přátel, dětí, album s fotografiemi prarodičů... Svatební fotografie, kde je nevěsta v krásných dlouhých šatech s vlečkou. Moc jim to tenkrát slušelo, a dodneska tvoří pár krásný jak na pohled, tak příjemný svým hezkým vzájemným chováním.

Jak se to mění, ta svatební móda, vidíte, nevěsty se dříve zahalovaly, to není jako teď, naše maminka by řekla: To jsou ale nestydy! Říká paní Vlasta, ale usmívá se přitom. Vlastně se trvale usmívá, něžným a trpělivým úsměvem a je pořád plná ochoty. A manžel zas umí říkat slova jako *byla bys tak hodná, prosím a děkuji*. Prostě se k sobě chovají ohleduplně a láskyplně.

Ano, sice na fotografiích vidíme, jak se člověk v průběhu života mění, ale základní podoba zůstává, oči, úsměv, oblíbená gesta... a navíc se podoba prolíná dětmi i vnoučaty... Tohle je prvorozený syn, když byl miminko, dcera je mladší, takhle se o ni bratr staral, dnes už mají také

vnoučata a dvě pravnoučata... Fotografie přátel, společných výletů a sešlostí, a tady smutná záležitost, naši přátelé, on zemřel velmi brzy. *To je na životě asi to nejsmutnější, že přátelé od vás odcházejí, scházívají jsme se s Klímů, Jelinků a dalšími rodinami a podívejte, už tady s námi nejsou.* Vzádu v albu potvrzuje štůsek černě orámovaných listů, jak osud posílal smuteční parte. *Tak to vidíte, ptají se mně, k čemu já to schovávám, ale to je vzpomínka na všechny ty, které jsme znali a byli kolem nás...* říká paní Vlasta. *A bohužel už nejsou.*

To jsme byli na Kleti, ukazuje pan Hoďánek další fotografii, *a tady jsou kamarádi z Reichu, francouzští zajatci. A tenhle byl z Alžiru, Gaston se jmenoval, s tím jsem hodně kamarádil, dodnes si pamatuji jeho adresu, pokusil jsem se mu potom několikrát napsat, ale odpověď jsem nedostal. Jsou to paradoxy, když prohlížíme fotografie, kolik přátel už s námi není, naše mladičká družička už zemřela a my tady pořád zacláníme a zvyšujeme rozpočet Drábkoví a spol.,* konstatuje pan Hoďánek, který každé ráno začíná čtením novin a je pozoruhodně dobře orientován ve veškerém dění kolem nás.

Je dobře, že tu jste! Vás by naopak měli dávat za příklad, že jste takový harmonický pár. Že je vám spolu dobře a že jste po celý život pracovití, je vidět i dnes. Však oni si na ministerstvu práce a sociálních věcí poradí. A být v domě s rodinou, vidět dorůstat vnuky, navíc mít hezký, upravený byt, je vidět, že pokud někdo nehartusí na své stáří, nelpí na dobách dávno minulých, přece pak život radostněji utíká... *A ocení to i vnoučata, i děti, když jste veselí a vtipní, a nikoli mrzouti, co si jenom stěžují.*

Ano, dobře nám spolu je, říká paní Vlasta. Ono nás to také povzbuzuje, když vidíme, že někteří už odešli, nebo někdo zas je sám v domově důchodců, tak že my můžeme být spolu... za to jsme vděční.

První svatba byla určitě krásná, bylo po válce, byli jste mladí, zamilovaní, ale jak jste prožívali tu další – opakovanou svatbu? Znovu jste si řekli své ano – a přitom už víte, že jste splnili všechny úkoly, které před lety před vámi byly. Děti vychovali, s vnoučaty a pravnoučátky se těšíte... to musí být krásný pocit vděčnosti a uspokojení.

Je to hezký pocit, ta druhá svatba se nám také moc líbila. To bylo na zámku, pan Jirsa nás oddával. Já jsem hodně emotivní a manželka také, děti nám připravili krásnou oslavu... říká on.

Ano, krásné to bylo. A muž mi slíbil, že už se se mnou nikdy nerozvede, že mi to dá klidně písemně, třeba před notářem! Chlubí se paní Vlastička. A prstýnek jsem dostala. To jsem koukala!

Ta první svatba se konala 26. října 1946, jsme věřící, jeli jsme do kostela v kočáře, tak to tehdy po válce bylo zvykem. A tak ten život pak šel.

A jak ten život šel?

Když jsme se vzali, bydleli jsme nejdříve u mých rodičů v Borovnici, pak jsme bydleli v Nové vsi u Budějovic, a protože to bylo do Kostomlat daleko, nakonec se manželčiny rodiče rozhodli, že by šli blíž sem k nám a přišli do Kladenského Rovného, syn tam má dodnes chalupu.

My nejsem rodilí Hlubočáci, samozřejmě, ale už tady bydlíme 60 let. Já jsem byl zaměstnaný u Jihočeské elektrárny, a tehdy se začínala organizovat výuka učňů a pro elektrikáře se tady stavělo nové učiliště. Tak jsme se přestěhovali sem – 20. dubna v roce 1951. Já byl zaměstnaný jako mistr, měl jsem řadu učňů, se kterými se dodnes stýkám, zvou mě na setkání... a jsou z nich už taky důchodci. Však teď mělo učiliště 60 let od založení, mě taky pozvali. Manželka tady pak byla zaměstnaná jako vedoucí kuchyně.

Děti nám pomáhají, i když ještě hodně věcí se snažíme zvládnout sami, ale přece jenom, já už mám šestnáct roků bypass a nemůžu dělat některé práce jako dřív...

Jaký máte recept na šťastné a tolikaleté společné manželství?

Je to samá tolerance, vid', dědečku? ptá se paní Vlastička muže na souhlas. Jednou ustoupí ten, podruhé zas onen a jde to. Ale vždycky jsem měla na paměti, že by žena měla vědět, kdy být moudřejší a nepřít se a držet rodinu dohromady. Občas je třeba přimhouřit očko, ale kromě toho, že jsou muži trošičku ješitní, na nich nenajdete žádnou chybu.

My jsme nikdy neměli takové to italské manželství, říká Jan Hodánek. A když jsme se jeden den poškorpili a nemluvili jsme spolu, vyspali jsme se do druhého dne... a zase bylo dobře. Já měl v ženě vždycky oporu, mohl jsem se na ni spolehnout.

Zřejmě máte oba dobrou povahu, vyhovujete si, jste optimističtí. A jaká etapa manželství je ta nejkrásnější?

Nejkrásnější je svatba a pak to období po svatbě. Potom když přicházejí děti, to je zase velká radost, říká paní. My měli prvorozeného syna a pak dceru a syn tady s námi dnes v domě bydlí. Potom se do života zamíchá zaměstnání jednoho i druhého, takže někdy i starosti se přenášejí domů. Já si občas postěžovala, taťka si moc nestěžoval, ale já ano – a vždycky jsem u něj našla pochopení, nikdy mě neodbyl, dej mi s tím pokoj, to je tvoje věc, to nefekl nikdy. I když jsem začínala v práci s myšlenkou, že když nebudu nikomu ubližovat, ani se nad někoho vynášet, tak to půjde dobře, přesto dvanáct žen zvládnout bylo někdy těžké. I když jsem to skutečně myslela dobře, byly to někdy nepříjemné drobnosti, které jsem musela řešit, zodpovědět komu jsem tu odměnu dala a komu ne... pro moji povahu to nebylo snadné. Ale nakonec se musíte naučit, že nemůžete být hodný na všechny, jinak byste nepořídili. Zrovna nám nedávno říkala dcera, mamko, vy jste nás vedli tak, že v dnešním světě s touhle slušností vůbec nepochodíme. Tak říkám, my jsme vám dali to nejlepší, co jsme uměli, a s tím škarodým si musíte dneska sami poradit, už jste dospělí.

Já pracoval s mladými uční, říká Jan Hodánek, a práce to byla pěkná, těšila mě, pracoval jsem také jako předseda rodičovského sdružení, rok co rok jsme pořádali plesy a jiné akce, byl to hodně aktivní život. Kdežto manželka tam měla v kuchyni spoustu ženských, a to víte, to není jednoduché.

A jaké máte záliby?

Celý život jsem měl jako koníčka myslivost, od roku 52 do loňského roku jsem se mu věnoval. Dneska už je to jiné, my jsme tehdy jezdili k Zábří, do obce Dubné, bývalo drobné zvíře spousta, to se ještě nemusela odchovávat zvlášť. Pak tím jiným způsobem hospodaření se to

změnilo, zvěř potřebuje určitý biotop, drobná políčka, meze. Vzpomínám na to rád, pěkné chvílky to byly, ráno na čekané... Byl to hezký koníček, i když jsem nebyl nějak náruživý lovec.

Všechno musí jednou končit... A já připravovala svačinky a dohlížela, aby se nic nezapomnělo dát muži s sebou, všecko muselo být připravené. Chodila jsem s ním na brigády, kamení sbírat na pole, kukuřici pro zvěř, a v zimě s ruksakem jsme nosili žaludy, jabka do krmelce. A pak ještě čekala kuchařská práce, připravit divočinu, srnčí nebo šhubat bažanta, dělávali jsme to společně.

Takže vy jste pomáhala s koníčkem manželovi... a vlastní jste neměla?

Pro mne byla radost rodina, děti... Já nevedla nějaké velké kamarádsofity, abych utíkala od rodiny za zábavou, bavilo mne to doma. To spíš jsme se scházeli s kamarády společně i s dětmi, Silvestry jsme u nás slavili, příležitostí bylo dost. To je taky důležité, mít hodně přátel a užívat život společně. Ono to bývalo jiné, přátelštější. Taky se mezi sousedy dělali ploty, ale mohli jsme si přes ně povídat. Já nechápu, že si dnes někdo postaví dům a od souseda se oddělí dvoumetrovou zdí. Už taková soudržnost mezi lidmi není.

Společnost žije dneska jinak než my jsme byli zvyklí, za pár let se změnilo nahlížení na spoustu věcí, dneska je tolik lákadel a možností, lidi to využívají, když můžou. A jak se řekne, děti pro ně neznamenaají tolik, aby pro ně taky sami obětovali ze svého času a pohodlí, každý chce hodně užít a nechce se ničím zdržovat. Život už to tak přináší Ale já myslím, že se jedná se o takovou zásadovost, která by se měla dodržovat.

A řekla bych, že v některých ohledech to lidé mají dnes mnohem horší, my jsme se o tu práci nemuseli tak bát, neměli jsme takový stres, nebylo všechno tak rychlé, žili jsme o něco bezstarostněji.

A zažili jste nějakou velkou manželskou krizi, kdy jste si řekli, a dost, už s tím druhým nebudu, teď mě rozzlobil naposled...

Ani ne. I když, jistě, říkala jsem si, když se koukne po nějaké hezčí než jsem já, tak se nedá nic dělat. Ale jen do určité meze. A za nás také se říkalo, čeho oči nevidí, srdce neželí. A pak, vždycky se vrátil domů... šibalsky se usmívá paní Vlasta. To se jen jednou stalo, že ho přivedli kamarádi myslivci, strčili ho za dveře a utekli...

Aspoň se na podobné historky dá vzpomínat s úsměvem.

To nebylo, že bych byl opilý, ale manželka mě hned radši stěhovala do ložnice, směje se pan Hodánek. Syn byl tehdy malý, tak se jen udivené ptal, co je tatínkovi?

Tatínek nikdy neholdoval alkoholu, potvrzuje žena, ale dneska, když dostaneme nějakou tu sladkou brůdu, občas přijde den, kdy vyndá štamprlátka a nalije nám na zdraví.

Jste šikovní, co všechno ve vašem věku zvládnete! Genetika je jedna věc, ale určitě vám pomáhá optimistický přístup k životu, vy opravdu nejste škarohlídi. A možná je tu dobrý vzduch a síla těch dubů poblíž. To je pravda, jsme tady trošku odříznutí od civilizace, ale ten ruch ve městě nemusíme nikomu závidět. Do přírody jsme vždycky chodili rádi.

A škarohlídi nejsme, radši si svět malovat trochu do růžova, jinak to v životě nejde. Nedržíme nějaké extra diety, jíme, co máme na talíři, nijak jsme si nikdy nevybírali. Však ale pamatujeme hezké časy, kdy

jsme ještě pro čerstvé mléko chodívali s konývkou na Vondrov. Něco je možná v genech, můj tatínek zemřel v osmdesáti devíti, já už ho o měsíc předhonil. Moje maminka zemřela po porodu mého bratra, to mi byly tři roky. Tak se nás ujala sestra maminky. Takže jsme ji brali až do její smrti jako vlastní mámu. Manželky tatínek zemřel v 72 letech, ale její maminka v 95, ta tady bydlívala s námi.

Dodneška jezdím autem, kdysi jsem jezdil jako vojenský řidič, tahal jsem kanóny, na první auto jsme se zmožili v roce 62. Oktávii jsme si koupili, pak dokonce, když jsme ji prodali, jsme byli rok bez auta, to jsme stavěli dům... Potom jsme si koupili trabanta, tenkrát stál 35 tisíc, a jak jezdil! To byly doby, kdy na silnici bylo pár aut, když jsem jel večer třeba z honu, tak jsem až na Hlubokou nepotkal auto.

Myslím, že člověk v duši zůstává pořád stejný, od dětství do stáří, povaha, pocity, to se asi moc nemění. Možná že už jako starší víc pamatuje, že si uvědomí delší časový úsek života, má zkušenosti. A každý také máme jiné vzpomínky – být na společně prožitý život. Proto je dobře, že Hoďánkovci mají tak pěkně uspořádaná alba a mohou v nich listovat – a tak dobrou paměť!

Děkujeme za krásný příklad tolerance a spokojeného života. A za důkaz, že když se chce a když se osudu trochu pomůže – když ona a on se mají rádi – tak to může vyjít! A to je naděje pro nás všechny...

*Fotografie k článku: kostel v Kostomlatech u Nymburka,
kde se konala svatba Hoďánkových
a dobová fotografie Borovnice, kde se narodil pan Hoďánek*

Zoo Ohrada Hluboká nad Vltavou se stává členem WAZA

Shodou okolností se v týdně 2.–6.10.2011, kdy slavíme Den zvířat, koná v České republice v Praze výroční konference Světové asociace zoologických zahrad a akvárií (WAZA), kde byla Zoo Ohrada oficiálně přijata za člena. Jsme na to velice hrdí, neboť členství v tak prestižní odborné organizaci mimo jiné vypovídá o tom, kam naše zoo za posledních deset let dospěla. Svým rozvojem se zařadila mezi moderní a všeobecně uznávané zoologické zahrady.

WAZA (www.waza.org) sjednocuje významné zoologické zahrady a regionální asociace zoologických zahrad celého světa. Členství pro nás kromě jiného odbourává zbývající překážky pro další spolupráci, umožňuje výměnu zkušeností, zapojení se do významných chovných programů, možnosti získávání a výměnu zvířat – otevírá dveře pro tyto

kontakty ve významných zoologických zahradách z celého světa. Zoo Ohrada je do současné doby členem:

UCSZOO (Unie českých a slovenských zoologických zahrad)

EAZA (Evropská asociace zoologických zahrad a akvárií)

EARAZA (Euroasijská regionální asociace zoologických zahrad a akvárií)

IZE (Mezinárodní asociace vzdělávacích pracovníků zoologických zahrad)

Hezký den přeje
a do zoo v krásné dny babího léta zve

Roman Kössl
Zoo Ohrada

Slavnost v Heřmaně za účasti »Záviše«

Dne 3. září 2011 uspořádala obec Heřman za Vidovem u Českých Budějovic slavnostní odpoledne k uctění 90. výročí zbudování *Památníku národní svobody k počestí heřmaňských válečných obětí v 1. světové válce*. O hudební doprovod slavnosti u pomníku se postaral náš Ženský pěvecký sbor Záviš.

Celou slavnost řídil a průvodní slovo pronesl starosta obce pan Ing. Václav Pexa. Jako host se zúčastnil poradce prezidenta republiky pan ing. Josef Kalbáč. Jeho milá a fundovaná řeč zaujala všechny přítomné. Nás zaujal také svým zájmem o hudbu, neboť všechny skladby, které jsme zpívaly, zpíval s námi a daroval nám tři sbírky zpěvníků, které vydal. Součástí akce byla i slavnostní mše.

Památník národní svobody se nachází v lese nedaleko vesnice. Je to nejvyšší bod v obci s výhledem do dalekého okolí. Slunečné počasí ještě umocňovalo krásu přírody a celé akce. V lese jsme ještě nezpívaly a tak to byla pro nás nová zkušenost a zážitek.

Po slavnostní oficiální části nás pan starosta pozval na veselici, která se konala na hřišti vedle obecního úřadu. Na úvod veselice zatančil a zazpíval krojovaný soubor z Komařic. Poté hrála k tanci a poslechu kapela Jihočeskí Rodáci. Heřmaňské ženy, ale i muži se ujali obsluhy všech přítomných a také nás žen ze sboru. Heřmaňské ženy se svými výrobky opravdu významněly.

Chtěly bychom tímto všem občanům obce Heřman poděkovat za pozvání a za péči, kterou nám věnovali.

PŘIBYSLAV setkání řidičů a osádek hasičských vozidel

■ **26. – 28.8.2011** Na setkání hasičů a hasičské techniky jsme se vydali i letos. Dobrovolní hasiči z Hluboké nad Vltavou se měli čím chlubit. Naše nové auto – cisterna CAS 20 T 815 TERRNO, se vydala na první delší cestu. Toto krásné vozidlo, které jsme získali díky sdruženým financím státu, Jihočeského kraje, města Hluboká nad Vltavou a s naším přispěním, budilo všude pozornost. Cesta do Příbyslavi s prázdnou cisternou byla rovněž zajiždějí cvičná a kondiční jízda. Za volantem se vystřídal velitel Zdeněk Slepíčka a strojníci Jiří Karvánek a Petr Mrskoš. Čtvrtým účastníkem byl Karel Šantora. Na letišti v Příbyslavi jsme měli stanoviště u společnosti THT Polička, která vyráběla hasičskou nástavbu na naši Tatru. S tímto výrobcem hasičské techniky a dodavatelem vybavení má náš sbor velmi dobré zkušenosti a výbornou spolupráci. Do Příbyslavi jsme přijeli před devátou hodinou. Na ploše už bylo dost

vystavených vozidel účastníků, kteří přijeli v pátek odpoledne. Plocha letiště se rychle plnila hasičskými auty a vystavovateli hasičského nářadí a doplňků. Nabídka byla široká, hasičské oblečení, zásahové rukavice a obuv. Dále dvě firmy nabízely prapory, vlajčky, stuhy, kalendáře, pohlednice a odznaky. Dost bylo i stánků s občerstvením a pivem.

Hned u jednoho jsme se po příjezdu posilnili. Pak jsme se rozdělili, Zdeněk zůstal u auta a informoval zájemce o cisterně, jak jsme ji pořídili a co vše vozíme za vybavení.

My tři ostatní jsme obhlíželi, co přivezli ukázat ostatní. Přijeli hasiči nejen z České republiky, ale i Polska, Slovenska a Rakouska. Hasičská auta a další technika byla různého stáří. Viděli jsme i první stříkačku ze začátku minulého století. Některá stará auta byla pěkně renovována.

Již nebyly vidět takové vozy, s kterými se řidič bál na silnici. To bylo vidět na prvním setkání. Některé sbory přivezly i přívěsné stříkačky. Bylo k vidění i několik čerpadel podobných jako máme my. Dobrý nápad byl se na velké akci prezentovat nejen auty. Velká tabla před vozy ukazovala na fotografiích, z jakých vraků vznikala a co dalo práce je vyplírat do zaniklé krásy. Jiné sbory ukazovaly na tablech svoji práci, co všechno během roku dělají. Jiní hasiči nabízeli papírovou skládačku, kde prezentovali nejen sbor, ale i městečko, okolí a přírodní zajímavosti. Dost aut bylo ozdobeno vlajkami sborů, nebo měst. V jedenáct hodin, bylo hlavní zahájení akce oznámeno houkáním všech sirén na hasičských vozidlech. Přijely historické vozy, které k tomuto setkání podnikly hvězdicovou jízdu po republice. Na pódiu se střídaly jednotlivé kapely. Viděli jsme ukázkou hašení požáru pomocí letadla. Bylo možno se nechat v letadle vznést a prohlédnout vše z výšky. Do menší výšky zvedala diváky hasičská plošina. Potkali jsme se s přáteli z Černovíra a slíbili jsme jim návštěvu v říjnu. Viděli a pozdravili jsme se s kolegy z Dolního Bukovska, Týna nad Vltavou, Písku, Čimelic a dalšími.

Program pokračoval ukázkami vyproštění zraněných osob z havarovaných vozidel. Spolupráce hasičů a zdravotníků byla vzorná. Stříhalo se auto, vynášeli se zranění figuranti, vše s komentářem.

Po poledni se slunečné počasí začalo měnit. Odpoledne přišel déšť a zima. Naše cisterna i tak byla po celou dobu otevřena k prohlídce. Vždy někdo z nás se u auta zdržoval a podával informace. Většina z účastníků setkání nám náš vůz pochválila. Hodně lidí nám i závidělo, jak se o nás město stará, když se ještě dozvědělo, jakou techniku máme doma, nechtěli věřit, že jsme jen dobrovolní hasiči. Našli se i šťourové, kteří by vše udělali jinak a vozili by jiné nářadí apod. Přišlo se podívat i dost rodičů s dětmi. Největší radost dětí byla, že se mohou do hasičského auta podívat a usednout za volant. Většina kluků chtěla být tuto sobotu hasičem. Zástupci z THT Polička měli též radost, že jsme přijeli a oni tak mohou propagovat svou dobrou práci. Měli jsme u nich pití, kávu

a koláčky zdarma. Velmi se nám líbila šikovná motorová čtyřkolka s navijákem a vzadu tažným zařízením. Zároveň měla dost nosičů na hasičské nářadí a motorovou pilu. Byla by praktická třeba k zásahům na cyklostezce do Purkarce. Několikrát jsme zde odstraňovali popadané stromy a s naší technikou zde neprojedeme. Toto bylo již třetí setkání hasičů a jejich techniky. Kdo se byl podívat, viděl, jak rychle jde pokrok dopředu, co vše musí hasiči ovládat, jak jsou dobře vybaveni a připraveni. Snad se za čas zase budeme moci s něčím novým v Příbyslavi pochlubit.
Karel Šantora – jednatel SDH Hluboká nad Vltavou

SOŠE,COP Hluboká nad Vltavou slaví 60. narozeniny

Dne 23. září 2011 oslavila SOŠE,COP Hluboká nad Vltavou 60. výročí svého vzniku. Slavnostní shromáždění k této příležitosti se konalo v kinosále školy. Po slavnostním zahájení a vystoupení žáků konzervatoře v Českých Budějovicích pohovořil ředitel školy Ing. Jan Staněk o historii školy, ale také o její činnosti v současnosti. Poté následovalo předání medailí profesora Vladimíra Lista *Za zásluhy o rozvoj české energetiky* třem zaměstnancům školy. Na návrh ředitele školy obdrželi medaili pan Josef Bohdal a pan Josef Vacík, kteří zde pracují jako učitelé odborného výcviku. Na návrh představenstva Českého svazu v energetice byla předána medaile Ing. Janu Staňkovi. Medaile předali předseda představenstva společnosti E.ON Distribuce Ing. Josef Havel a výkonný ředitel Českého svazu zaměstnavatelů v energetice Ing. Jaroslav Neužil. Z řady hostů, kteří přijali pozvání na tuto slavnost, vystoupili se svým projevem také radní Jihočeského kraje RNDr. Jana Krejsová

a rektor Leningradského oblastního institutu rozvoje a vzdělání pan Sergej Alexandrovič Lisicyn. V odpoledních hodinách pak proběhlo setkání bývalých a stávajících zaměstnanců školy.

Připomeňme si i my něco z historie této školy. Dnešní Střední odborná škola elektrotechnická v Hluboké nad Vltavou, kterou v letošním školním roce navštěvuje 372 žáků, začínala před šedesáti lety jako energetické učiliště se 160 učiteli, jehož zřizovatelem se staly Jihočeské energetické závody, které tím od 1. září 1951 soustředily do té doby v jižních Čechách roztržštěnou výuku a výchovu učňů elektrotechnických a energetických oborů do jedné školy a jednoho místa. Způsob a formy výuky a odborného výcviku se během let měnily podle charakteru a zaměření vyučovacích oborů. Se vznikem SOU (středního odborného učiliště) ve školním roce 1978/79 byly zavedeny nové učební a studijní obory zakončené maturitou, které kladly vyšší nároky

na odbornou přípravu, a proto byla vybudována řada nových pracovišť.

K zásadní změně v životě učiliště došlo v roce 1991. Škola přestala být součástí organizačního celku JČE a od 1. července tohoto roku se stala samostatně hospodařícím podnikem s právní subjektivitou. Zřizovatelem bylo tehdejší ministerstvo hospodářství. V roce 1994 byl zřizovateli předložen projekt integrované střední školy. Ten byl kladně přijat

a od 1. září 1994 působilo hlubocké učiliště pod novým názvem Integrovaná střední škola elektrotechnická v Hluboké nad Vltavou.

V téměř roce byl zpracován projekt na vytvoření centra odborné přípravy, jehož cílem bylo vytvořit komplexní vzdělávací instituci, která bude nejen připravovat studenty a učně pro budoucí povolání, ale zároveň bude zajišťovat i celoživotní vzdělávání dospělých podle požadavků podnikatelských subjektů, úřadů práce a ostatních partnerů v regionu. Po schválení projektu byl název školy rozšířen o COP (centrum odborné přípravy).

V roce 1998 se zřizovatelem školy stalo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

ČR a od roku 2001 převzal zřizovatelskou funkci nově vzniklý odbor školství, mládeže a tělovýchovy Krajského úřadu v Českých Budějovicích. Střední odborná škola elektrotechnická v Hluboké nad Vltavou si za šedesát let svého působení vybudovala pevné postavení mezi ostatními středními odbornými školami v kraji a nezastupitelné místo v odborné přípravě na náročná povolání v energetice i elektrotechnice.

V současné době zajišťuje vzdělání ve tříletých učebních oborech Elektrikář a Elektrikář – silnoproud, ukončených výučním listem, a ve čtyřletých studijních oborech Informační technologie a Mechanik elektro -

technik, ukončených maturitní zkouškou. Výuka v těchto oborech pokrývá celé spektrum elektrotechniky a výpočetní techniky. Absolventi tříletých oborů mohou navštěvovat dvouleté nástavbové studium oboru Elektrotechnika, zakončené maturitní zkouškou. Pro příští školní rok plánuje škola rozšířit nabídku učebních oborů o nový obor Elektromechanika pro zařízení a přístroje.

Šedesátileté výročí založení není pro žáky, pracovníky a spolupracovníky Střední odborné školy elektrotechnické v Hluboké/Vlt. jen příležitostí poohlédnout se zpět a připomenout si úspěšnou minulost učiliště, ale je zároveň závazkem obhájit jeho dobré jméno i v budoucnosti.

Mgr. Alena Novotná

Restaurace KA.PR

si Vás dovoluje pozvat na TATARÁKOVÉ hody (klasika z hovězího, ale i lososový tatarák, sashimi...), které pořádáme **od čtvrtka 3. 11. do soboty 5. 11.**

Rezervace na ☎ 387 965 848, (602 479 795)

Těšíme se na Vaši návštěvu.

P.S. SVATOMARTINSKÁ HUSA

26.11.2011 (20:00), restaurace KAPR

Jazzový večer

Tomáš Jochmann a David Drobek

Real bebop duo, saxofon/piano.

Účinkující: Tomáš Jochmann a David Drobek

Vstupné: vstup volný

Tomáš Jochmann se narodil 9.9. 1986 v Prešově, městě, které si v hudbě získalo dobrou pozici nejen na Slovensku.

O jazzovou hudbu se začal zajímat už v útlém věku.

Oba jeho rodiče pracovali v divadle a tak většinu dětství trávil právě tam. Neustále byl obklopen hudbou téměř všech hudebních žánrů, což mu pomohlo v cestě stát se všestranným muzikantem.

10.– 12.11., JAZZové večery,

ostatní účinkující najdete na:

<http://www.sbjf.cz/cs/program/klubove-koncerty.html>

RESTAURACE ROSA – BOWLING

Pořádá v sobotu 26.11. od 20.00 hod.

1. KOLO

KARAOKE PÁRTY

»Hluboká hledá superstar«

Vstup volný!

Vítěz 1 kola získá dle vlastní volby /do konce roku /

Hru na bowlingu tj. 1 dráha na 2 hodiny zdarma

Kont. tel. 736 202 255

Vinotéka u Váchů v Zámostí

vás srdečně zve k nákupu

mladého a martinského vína. V prodeji od 4. listopadu.

Otevřeno: ve všední dny od 16 – 19 hodin, v sobotu od 8 – 12 hodin

Vystřídejte podzimní oblíbený burčák a ochutnejte vína nové sezóny. Svatý Martin je svátkem vinařů, neboť končí vinobraní a dokončuje se proces zrání prvního letošního vína. Podle tradice je tak možné 11. 11. v 11 hodin otevřít první letošní mladé víno, které zrál pouze několik týdnů. Svatomartinské víno může být bílé, růžové nebo červené.

Ve Francii svátek nového vína reprezentuje červené víno odrůdy Gamay Beaujolais Nouveau, které se stalo populárním v celém světě a které se poprvé otevírá každoročně třetí čtvrtek v listopadu.

Krizové centrum pro matku a dítě v Kostelci

Poskytuje už od roku 1999 služby pod záštitou občanského sdružení Jihočeská RŮŽE. Jedná se o azylový dům pro matky s dětmi, které se nacházejí v obtížné životní a sociální situaci, oběti domácího násilí, osoby ohrožené bezdomovectvím. Poskytuje i další sociální službu – odborné sociální poradenství. Sociální pracovníce pomáhají klientům při prosazování jejich práv, doprovázejí je na jednání u soudu a před úřady, případně před Policií ČR. Pomáhají při získání bydlení, výběru rekvalifikačního kurzu, získávání zaměstnání atd.

Krizové centrum funguje celoročně a v nepřetržitém provozu. Délka pobytu je závislá na konkrétní situaci každého klienta. Pro klienty jsou k dispozici vybavené pokoje s vlastní kuchyňskou linkou. Vyžadována je jejich finanční spoluúčast: částečná úhrada finančních nákladů uživatelem přesně podle smlouvy s Jihočeským krajem a podle vyhlášky MPSV ČR.

Doplňující služby: charitní šatník, nácvik sociálních dovedností, pomoc při uplatnění na trhu práce, poskytování materiální pomoci, právní poradenství, resocializační programy, zprostředkování mediace.

Jak se žije v azylovém domě? Zeptali jsme se v říjnu na dnu otevřených dveří organizátorek akce. Byl slunečný den a každý návštěvník dostal růžičku vyrobenou dětmi, které v tomto zařízení momentálně bydlí.

Děkujeme, v rámci možností docela dobře. Alespoň poslední tři roky jsme měli relativní klid, protože jsme se dostali do individuálního projektu Jihočeského kraje a měli na 3 roky zajištěno financování. Účtovali jsme čtvrtletně, kontroly chodily jako obvykle, ale například zaměstnankyně mohly dostat na 3 roky pracovní smlouvy. Takže větší pocit klidu a soustředění na práci to přineslo, je to rozhodně lepší než finanční příslib na rok, protože rok je relativně velmi krátká doba, a navíc se někdy finance opozdí, což přináší velké problémy. Jenže hned příští rok individuální projekty pravděpodobně končí, zatím nevíme, jak budeme pokračovat, jestli nás opět převezme ministerstvo... Uvidíme, říká ing. Marie Paukejová, předsdkyně sdružení.

O nevytíženosti zařízení ale není třeba se obávat?

To určitě ne. Minulý týden se zrovna uvolnilo jedno místo po komplikovaném případě, který nám dal všem docela psychicky zabrat. Klientka byla až z Prahy a bylo to dost nebezpečné ze strany partnera. Ale uvolněný pokoj se rychle zaplní. V budově teď máme navíc pronajaty prostory po bývalé školce. Využíváme je jako hernu pro děti, konají se tam kroužky vaření, kroužky tvoření, ručních prací. Pokojíčky pro maminky s dětmi v azylovém domě jsou skutečně miniaturní. Samozřejmě, že bychom dali přednost fungování mateřské školky, tuto prosbu však zastupitelé města Hluboká nad Vltavou nevyšlyšeli, přesto že školku podporoval osadní výbor přímo v Kostelci...

Co se týče týmu, který se o provoz domu stará, je hodně stabilní – personálně se změnil od svého založení minimálně. Ono není jednoduché sem dojíždět, společně se sehrát, máme své role tak nějak rozdělené: kolegyně Klímová zvládá výborně činnost s dětmi, Katka Hýlenová vede kreativní kroužky, další kolegyně jsou velmi zdatné v právních problémech všeho druhu, pomáháme maminkám vyplňovat různé papíry, žádat o pomoc, o dávky, na které mají nárok. Jednotlivci mají v naší republice mnohem méně šancí, než když jim v tom pomůžeme. Provozujeme také právní poradnu, a to jak tady v Kostelci, tak v Českých Budějovicích, České ulici 52.

Vaše služby využívají pouze ženy s dětmi?

Ano, je pravda, že v 99 % hovoříme o ženách, které potřebují získat útočiště pro sebe a své děti, i když jsme tu kdysi na začátku měli jako

naprostou výjimku jednoho muže. Pravda je, že ženy, které se dostanou

do azylového domu, a mají za sebou krušné rodinné situace, si právě od mužského ega potřebují spíš odpočinout. Ostatně od doby pobytu zatím jediného muže v krizovém centru, žádný další o ubytování nepožádal.

Jinak u nás je průměrný čas setrvání naprosto individuální, posuzujeme každý případ jednotlivě. Teď nově – ale my už podobnou praxi realizovali i předtím, se s každou klientkou pokoušíme sestavit tzv. individuální plán jejího dalšího vývoje, případně životních plánů. Současná sociální situace občanů a občanek ČR se propastně zhoršuje, mnohdy máme pocit, že není na čem stavět, že nemáme co do individuálního plánu napsat, kde a čím vůbec začít. Bezvýchodnost sociální situace klientek a budoucnost jejich dětí je vážně ohrožena, finanční dostupnost bydlení je nulová, získání práce prakticky nemožné, lidé přestávají mít peníze na uspokojení základních životních potřeb. Bohužel, zodpovědní se tváří, že se nic neděje a svými tvrdými rozhodnutími a postupy už tak komplikovanou situaci ještě zhoršují. Zloba a neochota pomoci z nich přímo vyzařuje.

Odkud přicházejí obyvatelé domu?

Jsou z celé republiky, z malých obcí i velkých měst. Jisté je jedno, že zastupitelstva obcí a měst bývají velmi často k problémům svých občanů slepá a hluchá, hlavně když »ten problém nemají v obci«. Zastupitelstva krajů se tváří, že se jich problémy občanů, kteří žijí na území kraje a kteří je vlastně volí, vůbec netýkají, že to má řešit stát a obec. Jde o takovou hru na schovávanou, která určitě nemá vítěze, ale má mnoho poražených. Pracovníci a pracovníce obecních a městských úřadů se velmi často snaží pomoci, svazuje je však počítačový program a rigidní legislativa. Tak jako u každé práce jde samozřejmě o vlastní přístup k práci, osobní přehled a pracovní úroveň každého z nich. Hlavní je si uvědomit, že pracují s osudy živých lidí, které se do počítače nedají zadat.

Stává se nám, že kolikrát hasíme velké požáry, které někdo z výše jmenovaných zanedbal nebo podcenil. Například některé úřady práce klientky vyřadily z evidence. Tím je vlastně odřízly od jakékoliv, byť v současné době velmi nízké finanční podpory. Přitom se ani neobtěžovaly zjišťovat, zda existuje z obce, kde klientka žila, vůbec nějaké dopravní spojení, nebo zda má klientka nějaké peníze, aby na úřad došla, nebo kam má dát děti, když na úřad potřebuje dojet. Na takovou úvahu stačí pouhý selský rozum a kupecké počty. Z tepla kanceláře vypadají tyto problémy jako banální, ale my je tak nevidíme.

Jsou si jejich případy nějak podobné, nebo se důvody hledání azylu u vás liší? V poslední době si jsou podobné, je to ztráta zaměstnání a ztráta bydlení. Dluhy také. Neomezená moc a drakonické praktiky exekutorů už doslova zničily mnoho klientek krizového centra, ale i poradny.

Upozorňujeme na to všude, kudy chodíme, s nulovým výsledkem. Existenční potíže, nedostatek financí. My nemáme možnosti, jak těm lidem pomoci. Je to strašné, když kvůli stokorunovému dluhu těm lidem obstaví majetek, jakmile pracují, seberou jim plat a pošlou je na ulici. Ze zoufalství nad osudy našich klientů, ale i občanů obecně, už s kolegy z podobné poradny v Olomouci plánujeme nějaké protesty, které budou vidět v těch místech, kde o tom rozhodují. Máme v poradně případy, že kvůli deseti tisícům, které dělal vlastní dluh, je dluhový výsledek stotisícový, lidem prodávají kvůli dluhu byty v osobním vlastnictví, starým lidem domeček nad hlavou, obstaví jim důchody. Takhle jednu moji klientku přepadli v Českých Budějovicích v bytě, oblepili veškerý starý nábytek, a když vylezla z pelechu stará kočka, řekli: I tu vám sebereme! Potřebují lidi zdepat, zastrašit a nějaké peníze z nich vydupat. Staré paní pak stoupl tlak na 220/160, málem jsme k ní volali záchranku! To je tolerování zlodějných a vydírání nejhoršího kalibru a zodpovědní přihlíží..., přitom vlastní dluh by bylo snadné uhradit v rozumných splátkách nebo těm lidem nějak jinak pomoci a ne z nich dělat bezdomovce.

Já jsem nedávno opráškala rozsudek mého dědy z triapadesátého, je to stejné, ten přišel o všecko, protože neplnil hospodářský plán... Pošleme na vás exekutora, který si za sepsaný papír vezme devět a půl tisíce. Mrazi z toho...

A to je u těch našich maminek také tak. Ony, jak před něčím utíkají, se stěhují a trvalý pobyt mají pořád hlášený na původní adrese, protože na podnájem jim ho nikdo nedá, tak veškerá pošta je jim posílána tam. Nikdo je nedohledá, ani se o to nesnaží a jim naroste třeba dluh u zdravotní pojišťovny a na sociálním pojištění a u dalších subjektů.

U domácího násilí dluhy nebývají až tak typické, protože fyzické násilí bývá velmi často spojené s násilím psychickým a ekonomickým. Dluhy manželů jsou však společné a ten, koho si úřady nebo exekutoři najdou, bývá velmi často právě manželka.

Je to tady malé, ale takové rodinnější. Vejdou se sem všichni? Máme tady například maminku se čtyřmi dětmi, vejdou se všichni do jednoho pokojíku. I když je to tady opravdu malé, klientky nemají na výběr, bydlení prostě neseženou. Je to tu komornější, zařízení má svou atmosféru. Máme dohromady šest pokojů, a jsme s klientkami přímo v kontaktu, zvlášť, když se občas dějí situace, kdy je potřeba dělat jakési hlídače, ochranku nebo psychologa...

Už se udála nějaká situace, kdy vám bylo úzko, a museli jste někoho chránit vlastním tělem? Musím říct, že jsme to vždycky psychologicky nějak zvládli. Já to měla takhle při noční službě dvakrát, říká Iveta Vavřínová. Jednou si přijel pán pro paní v půl jedné v noci. Nikdo o ní nevěděl kde je, ani na sociálce, věděla to jenom její matka, tak ji chytl pod krkem a ona mu to řekla. Já slyšela přijíždět auto, držela telefon v ruce, vyšla na schody a řekla: Neuděláte ani krok, jinak volám okamžitě policii. Že prý chce vidět děti – hodinu po půlnoci! Říkám, přijďte ráno znovu. Takže čekal v autě až do rána.

Nebo když přijede na návštěvu bývalý partner naší klientky, o kterém víte, že byl ve vězení na 13 let za vraždu. Na první pohled je vám jasné, že má žloutenku, je to pravděpodobně feťák, celý potetovaný, tak vám také není do smíchu. Nakonec to dopadlo dobře, choval se klidně a návštěva proběhla bez incidentu.

Poslední případ byl ten nedávný. Muž s těžkou psychiatrickou diagnózou má na svědomí opravdu hrůzostrašný čin, z toho jsme obavy měli. Paní jsme měli na starost, je třeba zdůraznit, že policisté zafungovali skvěle, hned jak nastoupila, přijeli sem kvůli nebezpečnému vyhrožování od partnera. Měli jsme zjištěno, že to, co maminka říká, se opravdu zakládá na pravdě, bylo to ověřené. Někdy je dobré si zjistit, zda jde opravdu o domácí násilí nebo ne. Ono totiž to, co vyprávěla, bylo skoro neuvěřitelné. Policie si volala pro ověření na trestní rejstřík. Ale to jsou případy, kdy trestné činy těch, kteří mají ochranu psychiatrickou léčbu, nejsou zaneseny do trestních rejstříků. Jde o závažný problém a veřejnost vlastně ani neví, kolik potenciálně velmi nebezpečných lidí kolem nás chodí s tzv. čistým trestním rejstříkem.

Asi je dobré mít nějakou průpravu na nečekané situace, nějaké školení? Školíme se pořád, máme každá svou specializaci. Když jsme začínaly, bylo to tak, že jsme chtěly pomáhat a měly samozřejmě každá z nás určité zkušenosti. Učily jsme se »za pochodu«, studovaly a rozšiřovaly si znalosti a přehled. Konzultovaly jsme některé případy s odborníky, nebo jsme si je přímo prizvaly ke spolupráci. Postupně přicházelo každý měsíc, každý rok něco nového. Je to život z té odvrácenější stránky a není moc škatulek, do kterých byste si ho uspořádali. S každou klientkou se učíme něco nového. V současné době se podle zákona o sociálních službách musíme vzdělávat povinně. Ale je třeba podotknout, že jsme tu měli stážisty na praxi a člověk by nad nimi zaplakal. A vidíme to na úřadech, kam přijdeme. Vzdělání je hezká věc, ale pro praxi je potřeba nejen zvládnutá teorie. Naučit se přístupu k lidem vzdělání nenaučí, citlivý přístup, ohleduplnost. Když jsme stážistům pustili dokument o domácím násilí, byly to výpovědi žen, žasli jsme – byli ve čtvrtáku a do té doby neviděli jediný dokument na téma týraných žen. Byli z toho tak hotoví, holka s klukem, že ten kluk plakal. Takže upřímně řečeno, ptali jsme se, co je na té škole vlastně učí? Poučky, paragrafy?! Absolutně žádné základy komunikace, jak promluvit s ženou, kterou právě někdo zníhl. Vůbec nic. Nehledě na to, že teoretická vybavenost je dobrá, ale praxe je přece jen jiná. Jako s každou školou, kdy zjistíte, že rozdíl mezi teorií a praxí je velký, ale tady je to práce

s lidmi a navíc s lidmi nějak zraněnými nebo ohroženými. Přijdou vám sem lidi, kteří chtějí pracovat v téhle sféře, ale nejde to. Nemůžete zaměstnat člověka, který klienty opovrhne, nebo není schopen s nimi komunikovat. Na kontaktu mezi námi a klientem hodně záleží. I my tady jsme zvyklé, že když k nám sem přijde nový klient, necháme ho vybrat, s kým bude chtít o své situaci diskutovat, přeneseně řečeno, ne každý sedne každému – a ty ženy potřebují najít někoho, ke komu tu důvěru najdou.

A ptát se na veselé historky z vaší praxe... to je asi naivní? Veselé historky – no, moc jich nemáme, ale já tvrdím, že když pomůžeme jediné mamince za rok, tak naše práce není marná. Loni jsme vyměnili skříně v pokojích za nové, to je taky dobré. Velký úspěch je, když se nám pro nějakou maminku podaří sehnat bydlení. Jsou malé obce, které opravdu o obyvatele stojí a vycházejí jim vstříc. Hluboká ani České Budějovice mezi ně, bohužel, nepatří.

A jestli vám někdo chce nějak pomoci, přispět?

Sbírký šatů ne, my máme strašně málo prostoru, malíčký skládek. Jsme rádi za konkrétní dar po domluvě – z rodiny přímo klientkám na velikost a konkrétní potřebu dětí. Spíš by nám pomohlo, kdyby se našel sponzor, který by nám zaplatil na půl roku elektřinu, to by bylo skvělé! Proplatit nějaké faktury, nádobí, je potřeba obnova kuchyňské linky... a podobně. Pokud se někdo ozve na telefon nebo mail, určitě budeme rádi...

Ne, webové stránky prezentující život v domově, to nemáme. Fungujeme jako utajené zařízení, proto se nedostanete ani k fotografiím...

O provoz azylového domu se starají:

Vedoucí: Ing. Lea Nejedlá, místopředsedkyně občanského sdružení Tým sociálních pracovníků ve složení: Iveta Vavřínová, Jindřiška Lukešová, Katarína Hylenová, Mgr. Eliška Klimová
Předsedkyně občanského sdružení: Ing. Marie Paukejová, telefon 385 725 063
e-mail: osjihoceskaruze@quick.cz

ilustrační foto: Jan Pirgl

škola orientálního tance
SAMYAH
Začíná vnímat své tělo, svou ženskost. Tělo ženy je stvořeno pro tanec!
Nové kurzy pro začátečníky!
Čtvrtek 17:30 - 19:00
Sokolovna Hluboká nad Vltavou - Malý sál
Informace: www.samyah.cz
samyah@seznam.cz
777 565 825

Podzim je časem, který přináší chlad, mlhy, barevné listí a nostalgii. Podzim je ale i časem, který je jako stvořený pro příjemná setkání, která nás v době letních dovolených mījela. Podzim je časem, který přímo láká a zve k posezení v útulné kavárně nebo baru, s šálkem nebo sklenkou něčeho lahodně hřejivého a především – k setkání a povídání s lidmi, kteří mají co říci.

Dovolte, abych vás k takovým setkáním pozvala...

■ ■ Setkání první – s generální ředitelkou RRC Lenkou Havlovou v Lobby baru RRC – nad horkou bílou čokoládou. Doplněno jemným šuměním vody v »srdcové« fontáně a poletováním barevného listí za prosklenými stěnami RRC. Ve vysoké oblé sklenici se sametově bělá čokoláda, ozdobená načechraným vrcholem šlehačky. Je horká, ale stejně připomíná sněh...

Lenko, za okny Lobby baru poletuje žlutočervené podzimní listí, čokoláda ve sklenici evokuje sněh, ale já se nemohu nezeptat na léto. Jaké bylo léto 2011 v RRC?

Lenka Havlová: Léto v RRC bylo z mého pohledu rušné, jak jinak v době hlavní sezóny. Pro naše hosty bylo ovšem klidné, relaxační, odpočinkové, ten ruch, o kterém mluvím, probíhá interně, v provozních částech RRC a vzniká právě proto, aby měli naši hosté maximum pohodlí a ten perfektní servis, který je pro nás prioritní. Pro RRC Hluboká to byla vlastně první sezóna, kterou jsme prožili »naplno«. V létě 2010 jsme byli na začátku, věděli jsme, že hosté k nám budou přicházet zvolna, měli jsme díky tomu možnost vše doladit tak, aby péče o hosty byla opravdu dokonalá. A teprve léto 2011 bylo ve znamení takové návštěvnosti, jakou jsme si v plánech představovali, přesvědčili jsme se, že i při vysoké návštěvnosti skutečně dokážeme poskytovat služby a zázemí, které odpovídají našemu poslání.

První sezóna tedy úspěšná, návštěvnost vysoká, ale – nedá mi to se nezeptat – není to v rozporu s tím, že z týmu RRC několik lidí ubylo? Ne, není. Ale máte pravdu, souvisí to. Právě první »plná« sezóna v RRC samozřejmě vedla i

k ekonomickému a provoznímu auditu, který mimo jiné prokázal, jaký je pro stav vyšší a vysoké návštěvnosti optimální počet zaměstnanců, kteří provoz a služby RRC zajišťují. Výsledkem jsou racionální změny, které iniciovalo představenstvo a které nás všechny v RRC, jak doufám, vedly k objektivnímu náhledu na zefektivnění některých dílčích aspektů naší práce.

To tedy bylo ohlédnutí za létem. Jaké novinky má RRC připraveno pro dobu podzimu a zimy?

Novinek máme hodně, snažíme se naše hosty neustále překvapovat novými možnostmi příjemných zážitků. I proto jsme pro ně v restauraci RRC Hluboká připravili akce, které patří nejen do oblastí gastronomických zážitků, ale především mají jeden shodný námět, kterým je vytvoření velmi příjemné atmosféry pro klidné, neuspěchané a nevšední stolování s rodinou, přáteli nebo obchodními partnery. Proto přicházíme s velmi speciální novinkou, a tou je nedělní brunch. Slovo brunch vzniklo spojením slov breakfast – snídaně a lunch – oběd. Plně tak vystihuje čas mezi nedělním dopolednem a odpolednem, čas nespěchaní a klidného vychutnávání pokrmů. Pro hosty nedělního brunchu 6. listopadu máme připraveno menu, v kterém nabídneme, mimo jiné, kachní paštiku, zdobenou vinným želé, lehký salát z mořských plodů, tradiční plněné ravioli, kuřecí medailonky, plněné špenátem a camembertem, vepřovou pečení s vídeňským knedlíčkem, grilovanou zeleninu, domácí malinový dort, bohatý výběr sýrů, slaného a sladkého pečiva, ovoce, samozřejmě také širokou nabídku nápojů. Vybírat a ochutnávat mohou hosté podle vlastní chuti a vkusu, mohou ochutnat od každého pokrmu nebo si dopřát jen vybrané pokrmy v množství, jaké budou chtít sníst. Podstatné je, myslím, nejen menu, ale i cena, která za celé menu, v neomezeném množství, představuje 490 korun na osobu.

To je velmi zajímavý nápad, ale asi je určen opravdu pro rodinné nebo přátelské setkání. Mluvila jste ale i o možnosti pro obchodní jednání, která, jak víme, často probíhají právě formou pracovního oběda?

Ano, pro obchodní nebo pracovní jednání máme připravenou také speciální nabídku a tou je Bussines lunch. Je vytvořen na podobném principu jako brunch, to znamená, nabízí za jednotnou cenu neomezené množství pokrmů a nápojů z připraveného menu. Tento styl je velmi oblíbený v Evropě i v USA a já věřím, že se stane oblíbeným i u nás, první reakce našich hostů tomu nasvědčují.

Pokud vím, pozitivní ohlasy měl v loňském roce tématický týden, věnovaný vinařské klasice – Beaujolais nouveau. Mohou se znalci a gourmeti těšit i letos?

Samozřejmě a velmi ráda je tímto pozvu, ve dnech 17. až 20. listopadu bude v restauraci RRC vládnout a jiskřit nejen Beaujolais nouveau, ale také speciální menu, které šarm a chuť vína doplňuje a násobí.

Lenko, nepochybně jste svými informacemi milovníky gurmánských zážitků potěšila a doufáme, že i oni potěší vás – svou návštěvou RRC.

■ ■ Setkání druhé – s ředitelkou Wellness a Fitness RRC Hluboká Radkou Schmiedovou, v restauraci RRC, nad lahodným nápojem Horká višň. Doplněno pohledem na jemně naaranžované orchideje a tiše hrající hudbou.

Radko, pohled na Horkou višň přímo vyvolává pocit horka. Máte ve Wellness a Fitnes RRC také nějakou horkou novinku?

Radka Schmiedová: Máme, horkou a přitom pěkně mrazivou! Připravili jsme speciální sérii deseti zvýhodněných vstupů do krykomory. Vycházíme z faktu, že má-li být kryoterapie jako rehabilitačně léčebná metoda, léčba mrazem, opravdu účinná, tak je potřeba ji aplikovat opakovaně. Proto nabízíme velmi zvýhodněné podmínky, permanentku, která je navíc přenosná, takže když chtějí kryoterapii využít třeba dva členové rodiny, mohou.

Řekla jste slovo »členové«. To evokuje členství, klub RRC Hluboká. Jak vás znám, nepochybují, že i tady bude nějaká novinka? Nebo se mýlím? Nemýlíte. Opravdu máme v nabídce členství novinku,

v listopadu nabízíme členství diamant za zvýhodněných podmínek, to znamená, že když si někdo vybere členství Diamant, má druhé členství, třeba pro partnerku nebo přátele, za 50% ceny. Kromě toho je i nadále k dispozici členství takzvané na zkoušku, na měsíc, členství Try It, pro ty, kteří si chtějí výhody a možnosti členství vyzkoušet. Snažíme se členské výhody neustále modifikovat tak, aby co nejvíce vyhovovaly našim členům, jejich časovým možnostem, i tomu, co nejvíce chtějí v RRC Hluboká využívat. Samozřejmě to platí i pro nabídku pro »nečleny«, i pro ně máme připraven široký program lekcí power jogy, balantes, bosu, spinningu a také hodně atraktivní aquazumby a dalších pohybových aktivit, o které je největší zájem.

Zájem je, pokud vím, i o další novinku, kterou RRC Hluboká nabízí od léta a která se jmenuje Off peak. Můžete vysvětlit, oč se jedná?

Jistě. Off peak je speciálně upravená vstupenka do Wellness a Fitness, kterou jsme vyšli vstříc těm klientům, kteří z časových důvodů nevyužijí standardní dobu běžného denního pobytu. Takže Off peak jim nabízí zkrácenou variantu pobytu ve všech částech wellness a fitness, v době od 11 do 16 hodin, denně včetně víkendů, kratší době pochopitelně odpovídá i nižší cena. Připravujeme i další novinky, kterými se chceme co nejvíce přiblížit přáním a představám klientů.

Radko, přeji vám, aby byla vaše snaha oceněna – co nejvyšší návštěvností. A děkuji za váš čas.

■ ■ Setkání třetí – s kardiologem MUDr. Ladislavem Pešlem, ve venkovním atriu RRC Hluboká, nad jablkovým džusem, doplněno pohledem na symbol otáčející se Země.

Pane doktore, setkání s vámi považuji nejen já, ale jistě i čtenáři Hlubockého Zpravodaje za mimořádně příjemné, ale... hned v jeho úvodu mám tématicky ne moc příjemnou otázku: z mnoha informací v médiích i z rozhovorů s vámi víme, že kardiologie a kardiochirurgie zaznamenaly v posledních letech veliký rozvoj jak v léčebných nebo operačních metodách, tak v diagnostických a léčebných přístrojích. Přesto, podle statistik Státního zdravotního statistického ústavu v roce 2010 zemřelo na kardiovaskulární choroby 53 950 lidí, což je více než polovina z celkového všech zemřelých. Jak je to možné?

MUDr. Ladislav Pešl: Je to možné z poměrně jednoduchého důvodu. Diagnostika i léčba onemocnění srdce a cév skutečně vykazuje velký rozvoj, dnes umíme vyřešit i velmi komplikované stavy, umíme by-passy

umíme katetrizace, umíme diagnostikovat i začínající problémy. Bohužel se ale stále setkáváme s tím, že i lidé s vysokou predispozicí ke kardiovaskulárním nemocím, lidé obézní, s vysokým tlakem nebo vysokým cholesterolem, lidé, kteří mají málo pohybu, přehlédnou nebo neřeší prvotní příznaky, podceňují prevenci, ignorují možnost diagnostického vyšetření. A pak se stane, že je postihne rozsáhlý infarkt myokardu nebo jiná fatální příhoda a potom ty statistiky jsou takové, jaké jsou. Víte, právě u nemocí srdce a cév hraje prevence, úprava životního stylu a včasná diagnostika významnou roli. A to i v případě, že lidé často žádné příznaky nepocítují nebo se jim zdají zanedbatelné, to, že se zadýchají při běhu nebo chůzi do schodů, přičtou sedavému způsobu života. Infarkt často přijde zcela nečekaně, bez varovných předchozích příznaků.

Takže vaše rada je – nechat se vyšetřit, i když člověk nepocítuje žádné obtíže? Ano. Je na každém, aby zhodnotil, jestli patří do rizikové skupiny. K rizikům patří už zmíněná obezita, vysoký tlak, vysoký cholesterol. Také trvalá vysoká pracovní zátěž, intenzivní profesní výkon, stres. Riziková je také genetická dispozice, kouření, málo pohybu. Každý by měl přijmout odpovědnost za své zdraví, asi nemusím zdůrazňovat, že je snazší léčit vznikající nebo menší problém, než později řešit infarkt se všemi jeho následky.

Říkáte, že je snazší léčit... Myslím, že je nutno dodat, že od září 2011 je snazší i cesta k diagnostickému vyšetření. RRC Clinic nabízí specializované kardioprogramy, které diagnostiku a následná preventivní i léčebná doporučení a postupy zajišťují, a to jak formou ambulantní, tak formou pobytů se specializovaným programem. K dispozici je i pobyt, který je určen těm, kteří diagnostiku a prevenci podcenili, akutní kardiovaskulární příhodu prodělali a samozřejmě po akutní léčbě potřebují získat v rekonvalescenci novou jistotu a kondici, potřebují získat nový čas pro své srdce. A tím je definitivně naplněno poslání RRC Hluboká, o kterém jsme v minulých letech v rozhovorech pro Hlubocký Zpravodaj hovořili. Pane doktore, jaký je to pocit? Máte radost? Radost... Víte, úplně upřímně: měl bych asi největší radost, kdyby nebyl důvod takové aktivity nabízet, kdybychom mohli řešit jen prevenci, kdyby ty

RELAXAČNÍ A REGENERAČNÍ CENTRUM HLUBOKÁ

WELLNESS & SPA | FITNESS | RESTAURANT | HOTEL

CELOTĚLOVÁ KRYOKOMORE
PŘENOSNÁ PERMANENTKA SE SLEVOU 50% NA 10 VSTUPŮ ZA 1.900,- Kč
A DVOUMĚSÍČNÍ PLATNOSTÍ OD ZAKOUPENÍ

ZVÝHODNĚNÝ JEDNORÁZOVÝ VSTUP ZA 450,- Kč
A V ČASECH OD 11:00 DO 16:00 HODIN ZA 290,- Kč

- zahrnuje neomezený vstup do bazénu, vířivky, saunového světa (finská sauna, aromasaua, infra kabina, knelppovy lázně, parní lázeň, ochlazení bazén a odpočívárna), sauně, jízdné a fitness. platí ve všední dny i o víkendech

PŘENOSNÁ PERMANENTKA NA 10 HODINOVÝCH LEKCIÍ V SÁLECH RRC HLUBOKÁ (SPINNING, POWER JOGA, BALANČES, BOSU ATD.) ZA 1.500,- Kč = 150,- Kč / HODINA
Pro ještě výhodnější cenu žádáme přenosné permanentky: 20 lekcí za 2.900,- Kč = 145,- Kč / hodina, nebo 30 lekcí za 3.900,- Kč = 130,- Kč / hodina

RESTAURACE RRC HLUBOKÁ DOPORUČUJE
- neděle 6.11. od 11:00 - 15:00 hodin tradiční **NEDELNÍ BRUNCH** - neomezená konzumace za 490,- Kč / os.
- středa 16.11. od 12:00 - 15:00 hodin **BUSINESS LUNCH BUFFET** - neomezená konzumace za 490,- Kč / os.
- od čtvrtka 17.11. do neděle 20.11. jsme pro Vás připravili speciální **BEAUJOLAIS MENU**

statistiky nebyly takové, jaké jsou. Ale protože vím, že to je nereálné, tak jsem rád, že máme možnost těm, kteří to potřebují, pomoci. A zase dodám to, co říkám vždycky a praxe mi denně dokazuje, že to říkám oprávněně – můžeme pomoci jen těm, kteří jsou ochotni se na péči o své zdraví, o své srdce a cévy, podílet. Už tím, že nepodcení prevenci, tím, že absolvují diagnostické vyšetření, prostě tím, že na infarkt nebudou trpně čekat, ale udělají všechno pro to, aby je nepostihl.

Neboli – vaše srdce potřebuje čas. Neztrácejte ho.

Pane doktore, vám za váš čas pro náš rozhovor děkuji. A pro vás, kteří jste rozhovor s kardiologem MUDr. Ladislavem Pešlem sledovali a zaujal vás, mám příjemnou zprávu:

RRC Hluboká si vás dovoluje pozvat na setkání, jehož hostem bude právě MUDr. Ladislav Pešl, který věnuje svůj čas besedě na téma **Kardiovaskulární nemoci – prevence, diagnostika a léčba.**
Na besedu s MUDr. Ladislavem Pešlem
Vás RRC Hluboká srdečně zve do restaurace RRC
dne 24. listopadu 2011 od 18. hodin.

Na závěr si dovolím parafrázovat známou reklamu:

Horká bílá čokoláda – 55 Kč. Horká višně – 55 Kč Jablkový džus – 35 Kč.

Čas příjemných setkání – k nezaplacení.

Lucie Burianová

ADVENTURE GOLF
Hluboká nad Vltavou

DÁRKOVÝ POUKAZ 2012

250 Kč

ADVENTURE MINIGOLF Hluboká nad Vltavou
Sportovní 1276, 373 41 Hluboká nad Vltavou
+420 602 893 363, vojnarova@good-agency.cz

www.adventuregolf-hluboka.cz

Tento dárkový poukaz oplatňuje držitele k čerpání služeb v ADVENTURE MINIGOLFU Hluboká n. Vlt. ve výše uvedené částce a je platný od 1. 11. 2011 do 31. 10. 2012.

Vznešená květina

Když už nás deprimuje dušičkové počasí, když smrkáme, zalézáme za kamna, po vzoru Karafiátových broučků utěšujeme okna mechem a vaříme teplou zelnou polívčičku, co s tím naděláme? Nic! Že bychom zkusili na chvíli na zimu přestat myslet? Tak dobře, pojďme si radši povídat o palmách, kaktusech, dozrávajících citrónech a vzácných kytkách... Že jste letos nebyli u moře?

Já také ne. A přesto jsem si ještě v říjnu hladila palmy, ochutnávala právě utržené kiwi a obdivovala vzácný jehličnan, který pamatuje dinosaur. Kde? Představte si, že na jedné zahrádce v Zámostí! Kousek od nás šplouchala Vltava a nikoli Středozemní moře.

Přesto se na téhle zahrádě můžete cítit úplně stejně, jako byste měli dům na francouzské Riviére...

Vy ale máte zvláštní koníčky. Pochopím, že i s manželkou jezdíte závodní okruhy autem. Ale kdo z vás vymyslel subtropickou zahrádku v Zámostí?

Paní Boženka Křížová nenápadně ukazuje na manžela...

Bydlíme tady zhruba deset let, a když jsme se přistěhovali, byla zahrada úplně holá, říká Roman Kříž. Tak jsem ji chtěl udělat takovou pěknou a zajímavou...

A to se vám povedlo. Ale že jste ji osázel zrovna palmami? Nastudoval jste teorii a pustil se do toho?

Podle mne jsou nejhezčí, jsou to královny rostlinné říše. Líbí se mi, obdivuji je. Je jich přes 3000 druhů, ve více jak 200 rodech. Rostou v tropických a subtropických oblastech. Líp by se samozřejmě pěstovaly někde v Itálii, jižní Evropě. Kdyby bylo na mně, klidně to tady zabalím a odstěhuju se někam za teplem, klasické české blátivé a vlhké zimy nemusím.

Pěstování těchto druhů rostlin jsem se učil spíš postupně, přece jen se tomu věnuji už deset let, ano, dá se říct, že i metodou pokus – omyl. Před deseti lety se začaly v Čechách první experimenty, palmy do zahrady, byl z toho takový dobrý byznys, obchodníci tvrdili, že palmy vydrží minus dvacet, tak proč ne, je to super! Což o to, ony mráz vydrží, ale vydrží ho s úplně jiným počasím než českým. Vydrží minus dvacet, jenže rozhodující je nejen teplota, ale hlavně vlhko! U nás jsou zimy strašně vlhké. V Itálii, Francii, taky občas uhodí přes noc minus dvacet, ale přes den je tam teplo. Nejhorší, co může být, je takové to naše dušičkové počasí, mlhy, mokro, déšť a do toho přijde mráz. Máme prostě jiné klima. Nejlépe jsou na tom moravští pěstitelé palem ve volné kultuře.

Proto vždycky závidím u rakouských hranic se Slovinskem místní panonské klima. Málo srážek, horké léto a mírná zima... To se jim pak daří oleandry velké jako stromy a všechny kytky a ovoce bohatější, větší a měsíc před námi... Ale to my tady nedoženeme...?

Já to doháním tak, že palmám na zimu stavím zateplovací domečky, pro každou zvlášť. Nejdůležitější totiž je dodržet pravidlo, že do palmy nesmí shora napršet. Pokud by do kmenu natekla voda a zmrzla, tak se rostlinné pletivo roztrhá a palma uhynie. Takže my jsme v tomhle období detašovaná meteorologická stanice, pořád sledujeme počasí, abychom věděli, co nás čeká a v říjnu a listopadu většinou už musí být zazimováno. Na jaře už většinu druhů, co máme venku, občasný výkyv teploty tolik nevadí. A všechny ty, co jsme si na zimu nastěhovali do chodby domu, jsou opravdu tropické rostliny. To jsou palmy z tropů, v zimě jim vyhovuje teplota kolem minimálně 15°C, útlum potřebují. Jsou dokonce palmy, které odejdou do věčných palmových lovišť, pokud je nenecháte přes zimu odpočinout. Jakmile začne klesat teplota, méně se zalévají, nesmí vůbec stát ve vodě, aby kořeny neuhnily, je to podobné jako třeba s kaktusy.

A ty venkovní, co zůstávají venku, rostou například v Číně, až do 2500 metrů nadmořské výšky, ty prostě vydrží, jde o to, ochránit je před vlhkostí, která je tam daleko nižší než u nás i přestože tam jsou velké mrazy a sníh. Dnes už po těch počátečních ztrátách studuju předem, co si sem zasadíme a jaké minimální teploty musím v domečkách udržet.

Někdy i zkoušíme zariskovat a ne vždy se to vyplatí... Začátky byly divočejší, obchodníci opsali ze západních prospektů sice ne vyslovené nepravdy, ale neuvěřomili si, že česká zima je opravdu vlhká, takže teď už tušíme, že palmy vydrží bez zazimování jen do těch minus deseti a nikoli dvaceti a zkoušíme je zabezpečit tak, abychom se dostali na udávaných – 20 stupňů. Navíc je jasné, že líp přežívá dospělý silný jedinec, který má 15–20 metrů, dobře zakořeněný, než malý semenáček za 200 korun... Ono se dá na zahrádě udržet cokoli tropického, to zvládnete, ale stojí vás to strašnou spoustu práce – a peněz samozřejmě také. Musíte vytvořit podmínky, jako by rostliny žily v oblasti odkud pocházejí.

V obýváku se »roztahují« banánovníky, jeden z těch největších druhů, které dorůstají obřích rozměrů, mívají obrovské kmeny. Banány sice zatím u Křížů nesklidili, nicméně právě tahle rostlina, která už podpírá strop, takhle povyroste od jara, roste velmi rychle, listy přirůstají rekordní rychlostí.

Spotřeba vody je u nás velká, jenom banánovník v létě vypije denně kolem dvaceti litrů. Banánovníky se prostě od nás budou muset časem stěhovat někam, kde disponují většími prostory, protože nikdo konkrétně tenhle druh nedokáže v normálním bytě uchovat při výšce, do které dorůstají. Když ho seřízíme, vyrazí odnože do stran, a zase mu dorostou takhle velké listy, je to bylina, která vám roste před očima. Jsou nadšenci, kteří je pěstují, na zimu je vykopou a zazimují ve sklepě, jde ale o to, mít na ně prostory a také je dokázat vůbec přenést. Když si vezmete, že ke stropu dorostly za čtyři měsíce, pochopíte, že je ještě rádi darujeme. I když jsem třeba v Německu zažil, že je mají na zimu uložené, ořežou listy a na jaře s nimi šest chlapů vyběhne ven a jede se dál.

Jak vás tak poslouchám, tak takoví kaktusáři mají jednoduššího koníčka. A také levnějšího. Cena rostlin se pohybuje od 100 Kč za malé několika centimetrové semenáčky až řádově desítky tisíce za dvoumetrové palmy, kde záleží samozřejmě na druhu. U velkých palem je vždy velká položka doprava, kde se neobejdete bez jeřábu, protože třeba několika metrová palma má s i s květináčem několik tun. I když my také máme kaktusy, venku i v domě. Voda je jen jedna částka za péči o všechny rostliny v domě a na zahrádě. Další je za hnojení, potřebují spoustu živin.

Pravda je, že v Čechách už móda zahrad s palmami možná trochu ustoupila, lidé si to zkusili a zjistili, že je to opravdu hodně starání s nejistým výsledkem. Ale v Německu, Rakousku, Anglii a dokonce i Švédsku potkáte v zahradách palmy, které tam rostou už třeba třicet let, dorostlé do velkých rozměrů, jsou veliké, dobře zakořeněné a tím pádem už odolnější.

My máme trochu štěstí, že naše zahrádka je poměrně uzavřená, hodně chráněná, je to pro rostliny výhodnější. I když jsou lidi, kteří palmy pěstují i v nepříznivějších podmínkách, najdete je všude možně po republice. Jde o to pořádně zazimovat. Samozřejmě je celkem snadné zazimovat jednu palmu, my jich máme trochu víc. Máme palmičky, které vydrží -17, ale pak i takové, kterým venku do zazimovaného prostoru přitápíme topným kabelem.

Jste ve styku s lidmi, kteří mají podobný koníček? Jsem, ale upřímně řečeno, ti lidé, kteří už se tomuhle koníčku věnují déle, se tím moc neprezentují, dělají to pro svou potěchu a nemusí o tom moc diskutovat. Jsou pěstitelé, kteří například vůbec nekupují banány, jelikož si jich vypěstují tolik, že je pak rozdávají. Další mají palmy přímo v zemi v hodnotě řádově statisíců korun a staví na zimu nad nimi skleníky. Většina z nich se věnuje všem exotickým rostlinám, nejenom palmám. To spíš začínající nadšenci jsou pořád na netu a konzultují každou drobnost a myslí si že pokud koupí sazeničku palmy u které je napsáno zimovzdorná do -15, pak jí zasadí do země, že přežije naši zimu. Nejhorší je, že každá zima je jiná a každé podcenění se v tomto případě trestá ztrátou rostliny.

Otázka je, kdo vlastně u Křížů v domku bydlí, jestli kytky s rodinou, nebo už spíš samotné rostliny a lidé se sem zatím ještě vejdu... Jarní a letní pohled na zahradu je úžasný. Větší palmy a malé rostlinky, spousta druhů a přitom je to všechno v rovnováze, ta malá zahrada nevypadá nijak přečpaně. Zřejmě ji ale majitelé musí udržovat v takovém bonsajovém provedení, minimalizovat, co lze.

To musíme, říká paní Boženka. Roman vždycky vyhlásí radikální sestřih – mě to rve srdce – ale nedá se nic dělat. Samozřejmě pouze u rostlin u kterých to lze provádět, jako třeba okrasné javory, jehličnany a jiné, u palm toto nelze.

Máte povědomí, kolik těch palm a palmiček máte?

To tedy vůbec nemáme. Ty velké spočteme, ale tady u okna je určitě malých palmiček vypěstovaných ze semínek kolem padesáti, všechny s popsanou cedulkou, protože druh u takhle malých nerozpoznáte, říká paní Kříž. A pak přijde malá Anetka a přehazuje nám cedulíčky, usmívá se paní Boženka.

(Pro tento článek jsme udělali sčítání: zhruba 50 druhů palm v cca 90 exemplářích, 13 druhů japonských javorů, 5 druhů banánovníků, 4 druhy cykasu, 23 druhů jehličnanů, 2 druhy stromových kapradin, 30 druhů kaktusů, 4 druhy citrusů, 5 druhů agáve, 2 druhy juky a jiné subtropické a tropické rostliny.) Největší palmy Trachycarpus a Butia jsou okolo 4 metrů, raritou je panašovaná palma Rhapsis – zelená s bílými proužky na listech, vzácností zakrnělý Trachycarpus nanus a modrý Trachycarpus princeps nedávno objevený v horách Hengduan Shan na severu čínské provincie Yunnan, do žluta zabarvená Pritchardia hillebrandii, modročervená Bismarckia nobilis, lahvová palma Hyophorbe lagenicaulis a mnoho jiných. Z jehličnanů za zmínku také stojí metasekvoj, pajehličník, sekvojovec, Araucaria, vzácné druhy korejských jedlí a zakrslé borovice a jiné. Třešničkou na dortu však zůstává wolemie vznešená.

Pání, a do toho všeho máte malou holčičku, takže ta se stará taky? Zřejmě jste jí předurčili životní dráhu, bylo by kupodivu, kdyby jí později nezajímala botanika... Anetka, to je teď taky náš velký koníček. Právě si bude užívat svou druhou zimu. Chodit začala loni právě na jaře, takže zahrádka se jí moc líbila, prozkoumává ji všude, ale je opatrná, celé

léto zkouší, která rostlina píchá, která ne, jaké má plody. Kolem bazénku máme kaktusy, aby Anetka nešla do vody, protože ví, že píchají. Když teď na podzim zjistila, že kaktusy už nejsou, kde byly, už byla na čtyřech a hrnula se k vodě. Jinak obchází a užívá ovoce s vitamíny celé léto, ke všem kytkám voní. U bazénku dnes najdete už jen opuštěná místečka po

kaktusech, zůstává jen opuncie, která vydrží přes zimu. Uprostřed najdete tasránskou kapradinu, která na rozdíl od těch obyčejných vyrůstá z kmene, z kapradinou se plazí klikva, česneková tráva příjemně chutná i voní. Dokonce houby si tady pěstujeme, dva druhy hlívy a v zahradě nám roste na drčené kůře množství hub, ukazuje Roman Kříž, ptal jsem se známých, ale zatím

nikdo nepoznal, co jsou zač. U domu už vyčkává i réva, aby jednou obtočila pergolu...

Prohlížíme si rostliny v bytě i v zahradě...

Venku nakukujeme palmičkám do jednotlivých zateplovacích domečků, vevnitř vyztužených dřevěnými hranolkami, polystyrénem a bublinkovou fólií, topné kabely... Jiné palmy stačí jen zabalit teplou fólií. Zatím se palmičkám shora ještě větrá, aby se nezapařily, je slunečný den. Myslím, že i psychicky se jim daří dobře, když cítí, jak je o ně pečováno.

Obdivuji venkovní banán, doufáme, že netuší, že podstupuje zkoušku, jestli přežije. Cykas, ten bohužel nepřežil loňskou zimu, je seříznutý a začíná znovu obrázet. Je to cykas, o kterém se povídá, že ho měli schwarzenberkové na zámku – jeho věk je odhadován na stovky let. Menší metasekvoj, rostlina, která už také hodně pamatuje. Kiwi – můžeme dokonce ještě v půlce října ochutnat sladoučký plod – zřejmě jsem právě slupla poslední ovocný plod sezóny na téhle zahradě.

Palma Butia capitata, zcela obyčejně koupená v Bauhausu, která ovšem musela být dopravena na zahradu jeřábem. Dále jedna ze zelenomodrých palm, mexická Sabal minor, která se postupně zapouzdřuje v zemi a také jako jedna z mála opravdu vydrží i slibovaných minus 20. Potřebuje jenom zakrýt, aby do ní nepršelo, další ochranu nepotřebuje. Roste pomaleji, přirostou jí tak tři čtyři listy za rok.

Mexické palmy, ze země, která je hodně drsná – tam také bývají mrazy v noci a přes den vedra. Fénická palma, tu určitě znáte, bývají časté, washingtonská palma, tu Křížovi zachránili z OBI. Na zahradě najdete i fíkovník, korejskou jedli s otočenými jehlicemi – strom s krásnými modrými šiškami, velice zvláštní a krásný jehličnan. Namnožený eukalyptus a také pomeranče a citróny, mandarinky, najdeme ve skleníku, vydrží tady přes zimu, zatím zelené plody citrónu odrůdy Jumbo jsou opravdu pořádně velké, dozrávají prý ale do žluta bez problémů. Japonsky křen Wasabi, jiaogulan, kustovnice, morušovník, aronie, rajčenko, zimolez, granátové jablko a jiné jsou přes zimu ve skleníku.

Kumkvát – keříček s plody připomínajícími malé podlouhlé mandarinky, už ho také dostanete v obchodech, je botanicky blízký citrusům, patří do čeledi routovitých. Plody lze požívat i s oplořím, připravují se z nich džusy, kompoty nebo se proslazují a hlavně jsou výborné pro výrobu zavařenin.

Na dohled od nejznámějšího zámku, na pouhých pár metrech čtverečních malá botanická zahrada – možná kdyby se srovnala s Průhonice, tak by na tom nebyla, co do počtu druhů na metr čtvereční, vůbec špatně...

V proskleném zádvěří obdivuji panašovanou palmičku, je malá, ale hodně vzácná. Teď už podzimně ostříhaná mučenka, dobře hnojená, takže v létě vykvetá denně 30 květů na čtyřmetrových šlahounech.

Nové palmičky, které právě přišly poštou z Francie, jedna z nich byla objevena poprvé teprve před sedmi lety. Dorůstá ne moc velká, kmíněkasi do tří metrů, podobně jako jedna z těch venkovních uprostřed zahrady.

Hodně těžko se shání. Tohle je *Strelitzia augusta*, podobná známé menší *strelicii reginane* běžně dostupné, kytky podobná banánovníku, z Madagaskaru, roste taky hodně rychle. Naše má okolo dvou metrů.

A konečně – naprostá vzácnost, i když se tváří nenápadně, jehličnatá rostlina, která přežila dinosaury, čtyři miliony let je na světě, viděla vyvíjet se člověka, šťastnou náhodou objevená před několika lety... **Wolémie vznešená!**

A to je váš nejvzácnější kousek? Je to opravdu světová rarita. Ke vši hlubocké kráse nám sem právě přicestovala hodně daleka. Velmi střežená, celosvětově chráněná nádherná *Wolémie vznešená*. Už to jméno vám říká, že to není jen tak nějaká kytky – a my jsme rádi, že je na Hluboké a možná v hodně širokém okolí – alespoň jedna. Dnes ji mají různé botanické zahrady a už i soukromníci, ale pře pár lety to byla naprostá atrakce, rostlina,

kteřou náhodou objevili v australské rokli. Do té doby se všichni domnívali, že je dávno vyhynulá. Dnes je to kriticky ohrožený druh, ale ještě nedávno vědci netušili, že vůbec existuje. Nejstarší stromy téhle rostliny jsou 400 let staré, ale ty kořeny – jakoby podhoubí těch stromů – opravdu musí pamatovat 200 milionů let zpátky, ta rostlina přežila věky. Protože se vědci bojí, aby se k ní nedostala nějaká choroba, plíseň, jen párkrát do roka tam dovedou nějaké odborníky na návštěvu. Ale protože chtějí, aby se opět na světě rozšířila, je možné získat řízků či rostliny tohotole jehličnanu po celém světě. Naštěstí se dobře množí. Vydrží i mírné mrazy, vzhledem k tomu, co toho přežila – je to bojovnice!

Tak s takhle úžasnou zprávou se loučíme z hlubockého arboreta – a Křížovi mají pravdu: když se obklopíte květinami a stromy – líp se dočkáte jara, rozhodně se na ně budete víc těšit.

Takže žádná podzimní deprese, žijte s květinami a je to! Pokud se chcete podívat na další fotografie z téhle zahrady, koukněte na odkaz: http://www.tropik.cz/cms.php?id_cms=202 a hned si rozšíříte obzor o tom, co se na Hluboké dá pěstovat venku (i když s trochou strachu a obav při každém mrazu).

V současné době zvažují Křížovi, jak příští rok v letních měsících přiblížit tuto exotickou flóru a v jaké formě, široké veřejnosti. Tak se máme možná na co těšit.

Něco více o wolémii vznešené: Kráska z druhohor s čokoládovou kůrou

Wollemia nobilis (wolémie vznešená) je starobylý jehličnan, který byl u toho, když vymřeli dinosauři, zažil bouřlivý rozvoj savců a pamatuje si i na chvíli, kdy se na Zemi objevili předci člověka. Nejstarší zkameněliny pochází z druhohor, uvádí se stáří 90 milionů let (svrchní křída). Před dvěma milióny let však wolémie z fosilního záznamu mizí, vědci se domnívali, že vymřela. Situace se ale změnila v roce 1994, když strážce rezervace David Noble našel v jedné z rokli v australském národním parku Wollemi v pohoří Blue Mountains asi 150 kilometrů severozápadně od Sydney, zvláštní stromy, které dosud nikdy neviděl. Na rozpacích byli i jeho kolegové botanici, kteří si s neznámou dřevinou nevěděli rady. Až pak se přišlo na to, že je rostlina až příliš podobná právě domněle vymřelé wolémii, jež byla do té doby známá pouze z fosilií. Proto se jí přezdívalo živoucí fosilie, případně lazarský taxon (vymřelý a znovu oživený).

Rod *Wollemia* je monotypický – to znamená, že obsahuje pouze jeden druh (*W. nobilis*). I když se mu v anglické literatuře říká Wollemi pine, nemá s borovicemi nic společného – šlo jen o zjednodušení, které po objevu zavedli novináři a tiskové agentury. Spolu s recentními rody *damarů* (*Agathis*) a *araukárie* (*Araucaria*) patří do čeledi *blahočetovitě* (*Araucariaceae*), která je fosilně doložená již před 200 milióny let. Šupiny šišek wolémie jsou podobné těm u *araukárie*, naopak křídla semen připomínají *damarů*. V mládí pomalu rostoucí a konkurenčně relativně slabá wolémie je v dospělosti 25–40 metrů vysoký, dlouhověkový strom. Jeho kůra vypadá jako tmavě hnědá čokoláda prostoupená vzduchovými bublinkami. Postranní větve se nikdy nevětví a na jejich koncích se nachází šišťice, po jejichž dozrání daná větev umírá. Ploché čárkovité listy (délka 3–8 cm, šířka 2–5 mm) jsou uspořádány spirálovitě do čtyř řad, které svírají úhly 150–175° a 50–90°. Samičí šišťice (délka 6–12 cm, šířka 5–10 cm) mají zelenou barvu, dozrávají za 18–20 měsíců; samčí šišťice (délka 5–11 cm, šířka 1–2 cm) jsou červeno–hnědé. K opylení dochází větrem, po dozrání se rozpadají a uvolňují drobná semena s křídélkem. Wolémie se však rozmnožuje především vegetativně, k vyklíčení semen dochází snad jen po požárech na spáleništích.

Současnou populaci tvoří 40 stromů a 200 semenáčků, které rostou na třech od sebe nepřítis vzdálených lokalitách (které podléhají přísnému utajení a neoprávněný vstup tam je penalizován pokutou ve výši v přepočtu čtyři miliónů korun). Stanovení přesného počtu jedinců není jednoduché, jelikož jde o vícekmenné stromy, které mají dokonce někdy

spojené kořenové systémy. Například jeden kmen z nejstaršího jedince je starý asi 400 let, kořeny tohoto stromu však pamatují římskou říši. Molekulárně biologické studie ukázaly, že jedinci jsou geneticky nerozlišitelní a vnitrodruhová variabilita je prakticky nulová. Jde o malou, tisíce let izolovanou klonální populaci, u které se předpokládá, že prošla tzv. hrdlem láhve (bottleneck efekt = prudké snížení počtu jedinců v populaci a s tím související náhlý pokles genetické variability). Velká genetická uniformita by mohla být potenciálním rizikem v případě, že by byla populace napadena nějakým patogenem. K tomu došlo v listopadu 2005, kdy byla na lokalitu (patrně člověkem bez povolení ke vstupu) zavlečena plíseň *Phytophthora cinnamomi* způsobující hnilobu kořenů.

Ochranná péče o wolémii je příkladem bravurně zvládnutého managementu. Byť se ve volné přírodě vyskytuje jen v nemnoha exemplářích a je na červeném

seznamu IUCN v kategorii kriticky ohrožených druhů, vymření jí teď už opravdu nehrozí. Práva na její rozmnožování, jež se děje vcelku snadno řízkováním, získala soukromá firma, která nejprve připravila mladé stromky pro botanické zahrady po celém světě a od roku 2006 jsou tyto dekorativní jehličnany exotického vzhledu dostupné i ve volném prodeji.

V pondělí 23. října 2006 byli přímí potomci jedinců z původní lokality (tzv. collector's edition) vydraženi pro výstavní účely v aukční síni Sotheby's za skoro 1 milión australských dolarů (1 exemplář za cca 3200 eur).

Co se týče nároků na pěstování, wolémie preferuje kyslejší půdu s dostatkem organické hmoty, polostín a dobře ji udělá, pokud je chráněna před větrem a přímým sluncem (jen vzpomeňte na místo nálezu v Austrálii – hluboká rokle). Dřevina toleruje i jiné než subtropické klima, uvádí se teplotní rozpětí –5 až 45 °C, ovšem z různých států jsou hlášeny i nižší teploty, které tamní exempláře přežily (Inverewe Garden ve Skotsku: –7 °C, Kew Garden: –10 °C, Japonsko, USA: –12 °C, Německo: –15 °C)

<http://www.biomach.cz>

Zvířecí obchůdek na hlavní třídě

Na Hluboké je k dostání kde co, tedy alespoň pro nás, pro obyčejné dvounožce. Bez větších potíží seženeme každý den vše podstatné od rohlíků po listky do divadla. Od letošního podzimu se však výrazně zvýšil životní komfort i pro naše domácí čtyřnožce. Na hlavní třídě naproti Panoramě v novém obchodu **Animeal** si mohou pořídit nejen čerstvé krmení, ale také mražené maso do zásoby či spoustu jiných pamlsků. Pokud by snad měl váš zvířecí spolubydlící chuť na něco, co jste v obchodě nenašli, prodávající slečna Eva vám pomůže s objednávkou přímo na místě. Obchod je určený nejen pro časté domácí společníky psy či kočky, ale na své si zde přijdou i hlodavci, rybičky, ptáci nebo drůbež.

Kromě oblíbených krmiv nabízí obchod také nejrozumnější druhy chovatelských potřeb. Vodítka, pelíšky, šampony, hračky a spoustu dalších.

S blížící se zimou se rozšiřuje i sortiment funkčních venkovních oblečků včetně nepromokavých pláštěnek pro podzimní deštivé počasí, do kterého byste svého pejska bez výbavy jistě nevyhnali.

Otevírací doba:

PO – PÁ 9 – 17

SO 9 – 12

Kontakt:

Masarykova 982 naproti Panoramě

Jaroslav Havel

724 734 372

animeal.pistin@seznam.cz

4. Bavorovické bezinkobraní

Letos jsme se sešli v pátek 30. září 2011 již na 4. ročníku Bavorovického bezinkobraní. Vzhledem k sobotní hasičské soutěži na útvaru se nám začátek poněkud posunul, neboť většina výrobců bezinkových pochoutek je rovněž členy soutěžních družstev a v předvečer soutěže proběhl ještě poslední nácvik. Tímto se omlouváme všem, kteří se pro zpoždění již ochutnávky nedočkali. Sešlo se nás dost – museli jsme dokonce srazit stoly, abychom mohli sedět pohromadě.

Bezinek se letos urodilo hodně a my jsme začali postupně nalévat z 10 lahví donesených likérů. Na lístečky jsme si zapisovali číslo vzorku a jeho ohodnocení. V průběhu večera jsme zakousli koláč s bezinkovou marmeládou a zobali vynikající dýňová semínka. Vzpomněli jsme také na ovoce nakládané v rumu – to jsme v předstihu ochutnali již před 2 týdny, neboť tvůrce se teď podrobuje lázeňským procedurám. Samozřejmě, že se většina hovorů točila kolem bezinek, jak je kdo připravuje, jaké příchutě komu chutnají; někdo dává přednost kávové příchuti, někomu chutná likér méně sladký... a uleželý likér – ten bývá nejlepší.

Po ochutnání všech vzorků jsme hodnotící lístky vybrali a ti nejzdatnější z nás vysčítali body. Některé výsledky překvapily, jiné již jsou ustálené. V každém případě – nazmar nepřišel jediný vzorek a jako každý rok můžeme jenom konstatovat, že

bezinkové pochoutky jsou opravdu »pochoutky« a můžeme všem jenom doporučit, aby své zdraví a pohodu upevňovali jak bezinkami, tak podobným setkáním s přáteli.

SDH Bavorovice

Pozn. red: Výjezdová přepadová jednotka redakce Zpravodaje potvrdila podezření, že v Bavorovické hospodě se pravidelně schází zdravé jádro bavorovických obyvatel. Nečekaně a mile nás překvapil lákavý obsah jídelničky, silná česneková polévka a pořádný kančí guláš s kopící knedlíky. V ochutnávce byly i domácí jitrničky a jelítka, uzené a vynikající klobásky. Teď už je tedy jasné, kde berou bavorovičtí hasiči

sílu – a pro jistotu ji ještě podporují konzumací vybroušených bavorovických bezinkových likérů. Velmi sympatické je, že ti pořádní hasičtí chlapáci se nad recepty a výrobou zdravých poživatin i tekutin neofrnají, nýbrž zdatně svým manželkám pomáhají. Jestli se nemýlím, i skvělý koláč s bezinkovou marmeládou tvořila mužská ruka... Nezbyvá jen popřát: jen tak dál a těšit se na jubilejní pátý ročník!

Rožmberkové... a Hluboká?

Rožmberský rok skončí symbolicky v listopadu, kdy vzpomeneme 400 let od smrti charismatického kavalíra Petra Voka. Zemřel na zámku v Třeboni 6.11.1611, jako poslední mužský potomek proslulého rodu Rožmberků. A i když se zdá, že zámek Hluboká a jeho historie se s rodem Rožmberků mýjí, není to tak úplně pravda. V šeru dávných věků – jak by řekl Alois Jirásek – se rodová linie tohoto jihočesky hrdého rodu s Hlubokou potkala.

Rožmberkové patřili k jednomu z nejvýznamnějších českých šlechtických rodů – a jejich předchůdci z jejichž rozrodu povstali – byli Vítkovci. Praotec vítkovského rodu Vítek z Prčice zemřel v roce 1194 a podle legendy měl rozdělit své panství mezi svých pět synů, kteří poté založili vlastní rodové linie.

Za zakladatele rodu Rožmberků je považován Vítkův syn Vítek III. z Prčice a Plankenberka. Jméno tato větev Vítkovců získala nejspíš podle hradu Rožmberk, který založil jeho syn Vok I. z Rožmberka před rokem 1250. Patří mezi nejstarší hrady jižních Čech. Nejspíš získal jméno podle růže, která byla v různých barevných provedeních znakem všech Vítkovců (Rosenberg – Růžová hora).

Postupem času vzrůstala moc a majetek rodu. Tomu napomohlo nejen dědictví po jiné větvi Vítkovců – rodu pánů z Krumlova (např. Zvíkov) v roce 1302, ale také zásada dědičnosti statku pro nejstaršího syna, čímž se zabránilo dělení majetku. Postupem času tak došlo k vytvoření tzv. dominia, které bylo pevně urbanizováno, mělo své purkrabství, vlastní urbář. Vznikla tzv. Rožmberská kniha, což je nejstarší česky psaná odborná práce právního charakteru.

Základy největšího panství v českém státě vznikly na přelomu 12. a 13. století, kdy se vytvořila důležitá rodová centra, např. Prčice, Vyšší Brod, Soběslav, Veselí nad Lužnicí či hrad Blankenberg v Horních Rakousích, dále vznikla další panství, která se zrodila i ve Slezsku či na Moravě. Později přidali Nové Hrady, Třeboň, Strakonice, Sedlčany a další panství na Plzeňsku a v jiných částech země.

Rožmberkové patřili k mocenské elitě, která se často byla schopna postavit moci krále. Zastávali vysoké funkce, působili jako místodržící, nejvyšší komorníci i maršálové, nevyhýbali se duchovním hodnostem. V 16. století zaujímal rožmberský vladař nejpřednější místo v hierarchickém systému české šlechty.

V II. polovině 16. století drželi Roudnici, Bechyni, Vimperk a Libeň u Prahy.

Kdo tedy byli oni Rožmberkové, kteří se ve své době významem srovnávali s postavením krále? Jaká byla jejich doba a proč se čtyři staletí jejich vlády tak nesmazatelně vryla do tváře jižních Čech, že dodnes nalézáme na každém kroku stopy jejich působení? Pojdme se vrátit do časů minulých, kdy jih Českého království ovládali velmoži rodu Rožmberků, do údobí, ve kterém se červená pětিলístá růže skvěla v erbech sídel od rakouského Haslachu až po středočeské Sedlčany. Sídlem rodu byl původně hrad Rožmberk na jihu Čech a od roku

1302 se rožmberskou rezidencí stal Český Krumlov. Na svém panství budovali města a reprezentační sídla, iniciovali vznik vynikajících sakrálních i světských staveb a institucí, pečovali o rozkvět hospodářství. Velkolepý palác posledních Rožmberků na Pražském hradě byl první renesanční stavbou tohoto typu na území Čech. Rožmberské kulturní dědictví jako celek představuje podstatnou a neopominutelnou součást identity a historické paměti českých zemí.

Jako historicky nejvýznamnější šlechtice z rodu Rožmberků zmiňme Voka I., který stál u zrodu rožmberské větve pánů z Růže, Oldřicha II., bezohledného politika, obratného diplomata a intrikána, za jehož vlády byla uzákoněna nedělitelnost rodových držav. Počátkem 15. století přebíral Oldřich II. z Rožmberka patnáct statků, k nimž patřilo 6 měst, 22 městeček a téměř 500 vesnic.

Do jeho panství patřily i Divčívka, Kámen, Velešín, Rožmberk, Krumlov, Vítkův Hrádek a sousedící rakouské panství Haslach. Ostatní panství byla rozptýlena po jižních Čechách a zasahovala až do Čech středních. Právě Oldřichem II. začíná systematická snaha Rožmberků o scelování majetku.

Vytyčená cesta je dlouhá, ověněna úspěchy a rozmachem, na druhé straně i trnitá, s mnoha nezdary. Připomeňme Petra IV., českého zemského hejtmána, který svůj politický vliv využil k potvrzení výsadního postavení Rožmberků mezi panskou obcí.

Nejznámějšími osobnostmi rodu pětिलísté růže zůstávají představitelé tolerantní katolické šlechty, nejvyšší komorník a purkrabí Království českého – Vilém a jeho bratr Petr Vok, který však nikdy nedosáhl Vilémova politického postavení ani vážnosti.

Rožmberkové vždy přáli kulturnímu rozkvětu svých panství, zvláště za vlády posledních dvou Rožmberků Viléma a Petra Voka. Na jejich dvoře se však dařilo jak umělcům, tak podvodníkům a šarlatánům. Vilém, okouzlen duchem renesanční Itálie, přebudoval českokrumlovský hrad na reprezentativní zámeckou rezidenci a po vzoru italské renesanční vily vybudoval své letní sídlo Kratochvíli. Jako velký milovník hudby nechal v roce 1552 zřídit slavnou Rožmberskou muziku.

O jeho bratru Petru Vokovi můžeme hovořit jako o pravém renesančním kavalírovi. Ze svých cest po Evropě si přivezl lásku k umění. Začal sbírat umělecká díla a podporovat jejich autory. Jako již zralý muž založil ještě na panství v Krumlově rozsáhlou knihovnu, čítající nejméně deset tisíc svazků. Po přesídlení do třeboňského panství pak dal vystavět první účelovou knihovni stavbu na českém území.

Zlatým věkem Alchymie bývá nazývána doba druhé poloviny 16. století. Vedle císaře Rudolfa II. Habsburského byl jejím nejvýznamnějším příznivcem i Vilém z Rožmberka. Ten zval nadšené učence, avšak i prohnáné podvodníky, na svá panství, zejména do Krumlova. Český Krumlov bývá nazýván jihočeskou »mekkou alchymistů«.

Za Vilémovy vlády na Třeboni pobýval i známý alchymista Edward Kelley, o jehož umění se dozvěděl i císař Rudolf II. Kelley tak sloužil oběma pánům. Okolí města Český Krumlov má bohatou hornickou minulost a tradici těžby nerostů a kovů včetně mincovních. Zvýšený zájem aristokratů o tento druh podnikání zaznamenáváme od druhé poloviny 15. století. Rožmberkové měli právo na vlastnictví všech drahých kovů, vytěžených na jejich pozemcích. Tyto výhody tak umožnily nebývalý rozkvět dolování na Českokrumlovsku, který vyvrcholil během prvních desetiletí 16. století.

Mimo české země byly představitelům Rožmberků prokazovány pocty vyhrazené knížatům, v samotných Čechách však z důvodu konzervativní politiky Rožmberkové lpěli na titulu pán. O Vilémovi z Rožmberka (1535–1592) se dokonce roku 1573 uvažovalo jako o kandidátovi na polský trůn. Předtím vykonával funkci nejvyššího komorníka, patřil mezi čelní představitele českých stavů, od roku 1570 byl nejvyšším purkrabím. Byl čtyřikrát ženatý s členkami významných evropských rodů, Kateřinou Brunšvicovou z roku Welfů, Žofií Braniborskou z Hohenzollernů, Annou Marií Bádenskou a Polyxenou z Pernštejna. Přesto nezplodil potomka a dědictví připadlo jeho bratru Petru Vokovi. Jejich majetku se vyrovnaly pouze rody, jako byli Pernštejnové,

ale i ti jenom v určitých obdobích. Není u nás rod, který by se ve středověku mohl poměřovat s tímto rodem.

Petr Vok však kvůli dluhům musel prodat dvě třetiny rodového majetku. Například císař Rudolf II. od něj koupil Český Krumlov, proto se novým sídlem Rožmberků stala Třeboň. I přes dluhy patřili k nejbohatší české šlechtě. Po jeho smrti rodové jmění podle smlouvy připadlo Švamberkům, na jednotu dominia navázali Eggenberkové a později Schwarzenbergové.

A mohla být Hluboká také Rožmberská?

Mohla. Kolem poloviny 13. století byl na skalnatém ostrohu nad řekou Vltavou postaven raně gotický hrad. Jeho zakladatelem byl pravděpodobně český král Václav I. Založení hradu bylo zřejmě namířeno právě proti rozšiřování hospodářské a politické moci pánů z Růže – Vítkovců – na jihu českého království. Že hrad patřil zeměpanskému zboží nasvědčuje jeho původní název »Frohnburg«, tedy pánův (panský) hrad. České jméno Hluboká bývá (poněkud nelogicky) odvozováno od umístění na skále nad hlubokým vltavským údolím, nebo od polohy hluboko v lesích, nebo též od velmi hluboké hradní studny.

Brzy po založení se však hrad ocitl v zástavním držení. Kolem roku 1260 jej král

Přemysl Otakar II. zastavil Čechovi z Budějovic, aby výměnou získal pozemek na založení královského města České Budějovice (1265). Krátce poté však Čechovi hrad odňal a náhradou mu místo peněz přidal ves Velíš u Jičína. Po smrti krále Přemysla Otakara II. v roce 1278 získal Hlubokou Závís z Falkenštejna jako věno své manželky, královny vdovy, Kunhuty.

Závís z Falkenštejna pocházel z krumlovské větve Vítkovců. Otcem Závíše byl Budivoj z Krumlova, Skalice a Sepekova (1220 – 1272) a matkou paní Perchta, která svému manželovi porodila, mimo tři dcery, syny Závíše, Vítku, Voka, Budivoje a Henzlína. Bratři vlastnili společně Skalici a Ledenice. Závís brzo přijal přídomek z Falkenštejna po svém hradu, ležícím v horním Mühlském kraji. Byl celkem třikrát ženat. Jeho první manželka zemřela při porodu dcery, později provdané za Hynka Krušinu z Lichtenburka.

Závís byl na svou dobu velmi vzdělaný muž rytířského chování, proslulý svými dvorskými básněmi. To zřejmě natolik zaujalo královnu vdovu Kunhutu Haličskou, že ho povolala na své věnné statky na Opavsku, kam se uchýlila před Ottou Braniborským. Závís se stal Kunhutiným milencem a v roce 1281 se jim narodil syn Jan. (V předchozím manželství s Přemyslem Otakarem II. měla Kunhuta Haličská čtyři děti – Kunhutu, nar. 1265, Anežku, nar. 1269, Václava, pozdějšího krále Václava II., nar. 1271, a Markétu, nar. před r. 1278).

Po návratu královny Václava v roce 1283 se Kunhuta se svým synem smířila a v červnu příštího roku se za Závíše legálně provdala. Závís tak získal vysoké postavení u dvora a spravoval věnný majetek své manželky Kunhuty, mezi který patřila i Hluboká. Za purkrabího Hluboké jmenoval svého bratra Vítku, který se kolem roku 1285 podle Hluboké psal.

Jako otčím nezletilého Václava II. se Závís načas stal skutečným vládcem českého království, což nemálo popudilo většinu české šlechty. Když se roku 1287 Závís oženil potětí s uherskou princeznou Alžbětou, využila šlechta jeho nepřítomnosti u dvora a intrikami dosáhla Závíšova zatčení a obvinění z velezrady. Vítkovi se proti obvinění vzbuřili. Na příkaz krále však nevlastní bratr Mikuláš Opavský (syn Přemysla Otakara II. a Anežky, zvané Palceřik) táhl v čele královských vojsk se zajatým Závíšem od jednoho hradu k druhému a pod hrozbou Závíšovy smrti vynucoval vzdání se vzbuřené posádky.

Závíšův bratr Vítek, purkrabí na Hluboké, této hrozbě neuvěřil. Sedláček uvádí, že král Václav II. sám přijel k Hluboké a žádal Vítku o vydání hradu s tím, že v případě neuposlechnutí vydá Závíše smrti. Když ani tato intervence neuspěla, dal vévoda opavský Závíše 24. srpna 1290 na tzv. Pokutní louce před Hlubokou stít.

Purkrabí Vítek spolu se svým bratrem Vokem, kteří popravě přihlíželi z hradeb Hluboké, později utekli nejdříve do Uher, pak do Polska a jejich majetek byl zabrán. Závíšovo tělo bylo vydáno příbuzným a s veškerými poctami pohřbeno v rodové hrobce kláštera Vyšebrodského. Jeho syn Jan (někdy uváděný

jako Ješek) vstoupil do řádu německých rytířů, zemřel však ještě jako jinoch někdy kolem roku 1296.

Jak se žilo za Rožmberků?

Mezi evropské unikáty patří bezesporu hrad a zámek Český Krumlov. Před rokem 1250 založený gotický hrad přešel po vymření pánů z Krumlova v roce 1302 královským privilegiem do rukou Rožmberků. Jejich rezidencí byl po celá dlouhá tři staletí.

Při přestavbách původních gotických hradů a městeček zúročili páni z Růže zkušenosti z cest po Evropě.

■ Stravování

Na stůl rožmberských pánů se dostávaly potraviny jak z domácích trhů vlastních hospodářských dvorů, tak zboží luxusní, dovážené nejčastěji z blízkých rakouských měst, ale i z Uher či Orientu. Nejvíce se konzumovalo maso, pokládané za velmi zdravou posilující potravinu. Nechyběly sýry, cukroviny, vybrané lahůdky, ani tropické ovoce. Základním nápojem bylo pivo, které se objevovalo, stejně tak jako lahodné víno, na stole po celý den.

■ Rybníkářství

První rybníky na jihu Čech zakládali snad již v 11.-12. století mnišské řády. V tradici rybníkářství pokračoval i mocný šlechtický rod Vítkovců a následně jejich dědicové – páni s erbem Růže – Rožmberkové. Za nejstarší velké rybníky jsou pokládány Dvořiště a Bošilecký, Záblatý a Ponědražský, zbudované již ve 14. století. Nejvýznamnějšími fišmisty v rožmberských službách byli Štěpánek Netolický, Ruthard z Malešova a rožmberský regent Jakub Krčín z Jelčan.

■ Pivovarnictví

Pro vlastní potřebu se pivo vařilo na rožmberských sídlech odjakživa. Obrat nastává v 15. století, kdy si šlechta začíná uvědomovat ekonomický efekt z pivovarnictví a začíná sama aktivně podnikat. K největším producentům rožmberského piva se řadily pivovary v Krumlově a Třeboni. Největší a nejvýnosnější pivovar však ležel ve vzdáleném rožmberském panství v Roudnici nad Labem. Pivo v té době nebylo jen nápojem, jak ho známe dnes, ale nemalý význam mělo při kuchyňské přípravě pokrmů, zejména polévek a omáček.

■ Ženy u dvora

Renesance je obdobím, kdy se mění středověký pohled na ženu. Při uzavírání manželství je sice dál prvořadý ekonomický zájem rodiny a málo se přihlíží k citům nevěsty, urozené dámy však už mnohem více zasahují do řízení domácnosti. Posláním panny byla odpovědná příprava na manželství – vedení domácnosti, péče o děti, výuka základům účetnictví. Od manželky se očekávala v první řadě plodnost. Čím více dětí a co nejdříve po svatbě, tím lépe.

■ Svatby a pohřby

Svatba i pohřeb patří mezi dávné rituály s pevně stanovenými pravidly. Řídil je ustálený protokol, který přesně vymezoval posloupnost jednotlivých aktů, dané oděvy včetně jejich stylu a barvy, menu slavnostní hostiny. Šlechtici se ženili s ženami odpovídajícího postavení, kdy nižší původ se dal omluvit

ekonomickou výhodností svazku. Nevěsta musela být panna, u ženicha se očekávala jistá »zkušenost«.

Heslo »Memento mori!« (Pamatuj na smrt!) platilo před staletími více než dnes. Člověk musel být na odchod připraven. Místo na nebesích mu měla zajistit zbožnost i finanční příspěvky církvi. Samozřejmostí byla závěť, kterou sepisovali a obnovovali šlechtici už od mládí.

■ Víra

Bůh a víra v něho byla samozřejmou součástí všeho lidského konání. Bezvěrectví, ateismus tak, jak jej známe dnes, neexistoval.

Páni z Rožmberka se nevymykali z norem své doby. Byli zbožnými, spíše tolerantními katolíky, řada z nich zastávala vysoké církevní posty. Výjimkou se zdá být Oldřich II.; rozhodný zastánce katolíků a odpůrce husitů však tak činil spíše z prozíravosti a vypočítavosti. Tradici římskokatolického vyznání porušil až Petr Vok, který vyznával ideály Jednoty bratrské.

Ve jméno Boží se člověk probouzel, zvony kostelů zvaly ke stolu i k večerní modlitbě.

■ Zdraví a nemoci

Základní léčebná opatření z dob rožmberských pánů se příliš nelišila od současných – klid na lůžku, teplo a dostatek tekutin. Za univerzální léčivý nápoj bylo pokládáno ohřáté víno s přísadami bylin nebo koření. Ozdravné účinky byly připisovány i pivu.

Menší poranění dovedl ošetřit lazebník nebo ranhojič. Ti také pouštěli žilou, přikládali pijavice, narovnávali vykloubené ruce a nohy nebo trhali zuby.

■ Zábavy a kratochvíle

Šlechtické rezidence, městečka a panství se stávala dějištěm nejrůznějších oslav a slavností. Ať už šlo o jedinečné příležitosti, týkající se bezprostředně rodiny šlechtice – křtiny, svatby či pohřební obřady – nebo o svátky pravidelné, řídicí se křesťanským kalendářem či vycházející z hospodářského roku. Rozsáhlá rožmberská panství poskytovala ideální podmínky pro oblíbenou šlechtickou kratochvíli – hony a štvanice. První zmínky o divadelních hrách, oslavujících vládnoucí rod Rožmberků, lze vystopovat od konce 15. století. Systematickou podporu divadelní kultury s sebou přináší od poloviny 16. století až působení Viléma a Petra Voka, posledních pánů z rodu Růže. Vilém z Rožmberka, jako velký milovník hudby, nechal v roce 1552 zřídit slavnou Rožmberskou muziku.

■ Pověst, zkazky, legendy

K nejznámějším patří pověst o Bílé paní Rožmberské. Za její předobraz je považována Perchta, dcera Oldřicha II. z Rožmberka, provdaná v roce 1449 za moravského šlechtice Jana z Lichtenštejna. Manželství bylo uzavřeno bez lásky a Perchta v rodině svého manžela strádala psychicky i fyzicky. Před svou smrtí ji prý manžel prosil o odpuštění, ale ona odmítla a Jan z Lichtenštejna ji za to proklel. Od těch dob obchází duch nešťastné Perchty rožmberské hrady a zámky. Její zjevení ohlašuje významnou událost v životě rodu.

Použity informace z internetu a stránek NPÚ, <http://www.rozmerskyrok.cz>

Rozloučení s Petrem Vokem 5. – 27. listopadu třeboňský zámek

V prostoru Dvořanské světnice na Státním zámku Třeboň bude představena výstava Rozloučení s Petrem Vokem, připomínající poslední dny posledního Rožmberka a jeho pohřeb.

Prohlédnout si bude možné pohřební štít, pohřební prapory, historické listiny a další artefakty. O víkendech po dobu otevření výstavy budou probíhat prohlídky trasy Rožmberské interiéry včetně výstavy. Od úterý do pátku bude otevřena pouze výstava v Erbovním sále.

Jak se dostali Rožmberkové do Třeboně?

Ve 13. století vznikl na území dnešní Třeboně panský dvorec, který bránil obchodní cesty a rodící se místo městských trhů, místo setkávání kultur a výměny zboží mezi Čechami, Rakousy a Bavorskem. Když v polovině 14. století koupili třeboňské panství Rožmberkové, rozhodli se z města v jeho středu učinit rovněž duchovní centrum. Povolali do Třeboně augustiniány a dvorec přestavěli na hrad, jednu ze strategických opor své ambiciózní politiky.

S Rožmberky je spojen největší rozkvět Třeboně v 16. století, kdy po nešťastném požáru dostává sídlo i zámek svou renesanční podobu a v jejím okolí rostou rybníky, dávající obyvatelům obživu a místu půvab. Vzestup Třeboně je potvrzen na začátku 17. století, kdy se stala domovem Petra Voka z Rožmberka a

tím hlavním městem rozsáhlého rožmberského dominia. Zámek poskytuje přístřeší rozsáhlým uměleckým sbírkám, knihovně a archivu. V roce 1660 se stávají novými pány na Třeboni Schwarzenbergové, kteří se úspěšně snaží zacelit válečné rány z třicetileté války a navrátit místu zaslou slávu. Třeboň se již nikdy nestane centrem dominia nových pánů, ale na druhou stranu tak zůstala zachována její renesanční krása i měšťanské kouzlo následujících epoch, baroka a historizujících slohů.

Pro zajímavost:

Nejvyšší zemské úřady v Čechách

■ Obsazované panským stavem

– **nejvyšší zemský purkrabí** – zástupce panovníka, představitel sboru nejvyšších zemských úředníků, velitel zemské vojenské hotovosti, předseda purkrabského soudu (záležitosti sporů z dlužních úpisů), hlavní nositel policejní moci, v nepřítomnosti panovníka předsedal českému zemskému soudu; svoje přední místo mezi ostatními purkrabími (burgavius, dříve castellanus) si získal spolu s posílením významu Pražského hradu

– **nejvyšší zemský hofmistr** – správce panovnického dvora a za nepřítomnosti krále předseda komorního soudu

– **nejvyšší zemský maršálek** (agaso, marchalcus) – společný úředník pro Čechy a Moravu, předsedal soudu, který rozhodoval spory o šlechtickou čest

– **nejvyšší zemský komorník** (camerarius supremus) – uděloval povolení k audienci u panovníka, zodpovídal za řádné vedení

agendy zemských desk, měl dozor nad menšími zemskými úředníky, obesílal žalované u zemského soudu

– **nejvyšší zemský sudí** (iudex terrae) – připravoval jednání na zemském soudě, svolával ho a dbal nad právní formou a legalitou nálezů

– **nejvyšší zemský kancelář** – v čele českého kanceláře nejdůležitějšího vnitro i zahraničního politického úřadu pro celý český stát

– **nejvyšší zemský dvorský sudí** – předseda dvorského soudu, příslušného pro královská léna

– **karlštejnský purkrabí** první z dvojice – ochránci českých korunovačních klenotů a zemských privilegií na Karlštejně

■ Obsazované rytířským stavem

– **nejvyšší zemský písař** – zodpovědný za vedení záznamů o jednáních zemského soudu

– **nejvyšší zemský podkomoří** (subcamerarius) zástupce panovníka ve správě královských měst, dbal nad dodržováním regálních práv panovníka a nad důchody panovnické komory

– **purkrabí Hradeckého kraje** – úředník bez zvláštní kompetence, jehož hodnost vyjadřovala mimořádný význam východočeského šlechtického svazu v 15. století a také fakt, že východočeská města s Hradcem Králové v čele byla jako věnná města majetkem královen.

– **karlštejnský purkrabí** druhý z dvojice

Tento článek obsahuje text z hesla »zemské úřady« Ottova slovníku naučného

✧ ŠKOLA ✧

Vzduchoplavec Kráčmera

■ ■ ■ vzdělávací televizní projekt s vlastivědnou tematikou, vzniká i za pomoci žáků hlubocké základní školy

Žáci naší školy se zapojili do projektu občanského sdružení Antikomplex a České televize Vzduchoplavec Kráčmera. Projekt je financován Evropskou unií v rámci operačního programu CZ.1.07., *OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost* a účastní se ho 32 škol z celé republiky. Cílem projektu je rozvíjet dětskou kreativitu, schopnost rozlišovat důležité a méně důležité a seznámit mladé publikum s unikáty naší země. U zúčastněných žáků bude podporováno porozumění psanému textu pomocí vytváření bodových scénářů, metod aktivního učení, kritického myšlení a inovativní výuky vzdělávací oblasti Člověk a jeho svět. Projekt podpoří mezipředmětové vztahy a získávání klíčových kompetencí. Pod dohledem profesionálních metodiků bude vytvořena učebnice vlastivědy a pracovní listy k příběhům mikroregionů, a dále metodické materiály podporující porozumění textu. V neposlední řadě vznikne 32 dílů pořadu Vzduchoplavec Kráčmera, které vyrobí a odvysílá Česká televize v rámci vysílacího okénka pro školy. V závěru projektu pozvou děti širokou

veřejnost také na profesionálně zpracovanou výstavu ze svých materiálů, které byly shromážděny žáky jako podklad pro celý projekt a pro natáčení České televize.

ZŠ Hluboká nad Vltavou si tímto dovoluje požádat o pomoc se shromažďováním materiálů občany Hluboké a okolí a zejména pamětníky z našeho regionu. Prosíme vlastníky jakýchkoli starých fotografií (rodinné, zajímavých míst, objektů,...), amatérských filmů, kronik, knih o hlubockém regionu, krojů, apod. o laskavé zapůjčení materiálů škole jako podklad pro výstavu a natáčení vzdělávacího pořadu. Dále prosíme pamětníky, kteří by byli ochotni poskytnout dětem rozhovor a vyprávět o starých časech, aby se přihlásili ve škole nebo na uvedený telefon. Veškeré materiály budou samozřejmě v pořádku vráceny vlastníkům.

Za laskavou pomoc předem děkujeme.

Mgr. Milena Thalerová, zástupkyně ředitele ZŠ Hluboká n. Vlt.

Chcete mě?

Na Hluboké se našli dva psi staříci – dlouhosrstý jezevčík a fena německého krátkosrstého ohaře. Možná by se podařilo najít jejich původní majitele, pokud je někdo pozná, nebo by se našel někdo tak hodný, kdo se jich ujme a umožní jim prožít poslední čas života v klidu a pohodě? Pokud ano, ozvěte se... uděláte dobrý skutek!

*Vladimír Kössl – Animal RESCUE a Zvířata v nouzi o.s.
Odchytová služba a útulek, telefon: 777 214 680
info@animal-rescue.cz*

HOKEJ

Vážení sportovní přátelé,

opět zahajuje provoz hlubocký zimní stadion.

V letošním roce došlo na Hlubockém zimním stadionu k jedné zásadní změně, a to změně provozovatele. Novým provozovatelem se stalo občanské sdružení HC Hluboká nad Vltavou KNIGHTS.

Srdečně Vás tímto zveme začátkem listopadu do »Kuki« arény, a to na mistrovská utkání krajského přeboru mužů, která se budou opět hrát v pátek od 19 a v neděli od 17 hod. Přijďte fandit a pomoci domácím rytířům k vítězství. »Kuki« aréna byla vždy nedobytnou pevností, a to i díky Vám divákům, tak se přijďte pobavit a vytvořit výbornou domácí atmosféru.

Dále bychom Vás tímto chtěli pozvat na všechna mistrovská utkání našim mladých hokejistů. Zápas dětí, mladších a starších žáků se budou hrát vždy v sobotu a v neděli dopoledne. Přijďte je podpořit při jejich mistrovských zápasech na domácím ledě. V případě zájmu Vašeho dítěte o lední hokej se přijďte kouknout, popřípadě domluvit na trénink dětí, který se bude konat vždy v pondělí a ve středu po 16 hod.

Malé děti bude mít opět na starosti jako hlavní trenér Roman Rákosník, mladší žáky David Oulík a starší žáky David Dědič a Petr Bělohav.

Stejně jako loni se budou konat i další akce, jako jsou pravidelná veřejná bruslení a další dětské akce.

O občerstvení na zimním stadionu se opět postará

Kavárna & penzion U Švehlů

V měsíci listopadu se můžete těšit mimo jiné na následující akce:

Pá 4.11. 19.00 hod. HC Knights Hluboká – Božetice

So 5.11.	14.00 - 16.00 hod.	veřejné bruslení
Ne 6.11.	14.00 - 16.00 hod.	veřejné bruslení
Pá 11.11.	17.00 - 19.00 hod.	veřejné bruslení
So 12.11.	14.00 - 16.00 hod.	veřejné bruslení
Ne 13.11.	14.00 - 16.00 hod.	veřejné bruslení

17.00 hod. HC Knights Hluboká – Humpolec

Pá 18.11.	17.00 - 19.00 hod.	veřejné bruslení
So 19.11.	14.00 - 16.00 hod.	veřejné bruslení
Ne 20.11.	14.00 - 16.00 hod.	veřejné bruslení

17.00 hod. HC Knights Hluboká – Vimperk

Pá 25.11.	17.00 - 19.00 hod.	veřejné bruslení
So 26.11.	14.00 - 16.00 hod.	veřejné bruslení
Ne 27.11.	14.00 - 16.00 hod.	veřejné bruslení

17.00 hod. HC Knights Hluboká – Č. Krumlov

Bližší informace o volných termínech zimního stadionu získáte u provozovatele HC Hluboká nad Vltavou KNIGHTS

na telefonu 734 571 440,
e-mailu zshluboka@email.cz,
nebo na www.hcluboka.cz.

Občerstvení zajišťuje Kavárna & penzion U Švehlů, Masarykova 54, Hluboká n. Vltavou
vždy v PÁ od 17.00 hod., v SO, NE od 10.00 hod.

Kavárna & penzion U Švehlů, tel.:
+420724117374, e-mail:
info@usvehlu.cz, www.usvehlu.cz

BASEBALL & SOFTBALL CLUB

POUKAZ JAKO VÁNOČNÍ DÁREK

Přemýšlíte-li o zajímavém dárku pro své blízké, vyzkoušejte originální vánoční POUKAZY, PERMANENTKY či ČLENSTVÍ v Adventure minigolfu a Adrenalin parku. Standardní poukazy jsou k zakoupení v hodnotě 120, 250, 500 a 1000 Kč. Na přání však není problém vyrobit poukaz v jiné hodnotě.

Ceny permanentek a členství v Adventure minigolfu naleznete v našem ceníku na webu.

Poukazy je možné zakoupit po předchozí domluvě v kanceláři Good Agency na adrese Masarykova 35 Hluboká nad Vltavou či zasláním dobírkou přímo na vaši adresu (zde je poplatek za službu dobírky cca 80 Kč + poštovné).

Kontakt: Petra Vojnarová, 602 893 363, vojnarova@good-agency.cz,
www.adventuregolf-hluboka.cz, www.adrenalin-hluboka.cz

Hluboká přes Hrochy do extraligy nepřešla

V pravém podzimním počasí se muži A o víkendu utkali s Hrochy Brno v třetím a čtvrtém zápase baráže o extraligu. V lepší pozici nastupovali Hroši, kteří na domácím hřišti v Blansku dvakrát Hlubokou porazili 8:3 a 9:1. Sokolu Hluboká v Blansku nevyšla zejména obrana. Nebyla tak neprostopupná jako v předcházejících zápasech play-off.

Sobotní utkání (třetí v sérii) se odehrálo na hřišti, které bylo na hranici regulérnosti. V průběhu zápasu panovalo také proměnlivé počasí, hra však měla velmi vysokou úroveň. Sokol Hluboká odpaloval v tomto pořadí: Klimovič 1B, Drmota DH, Mařík J. C, Líkař LF, Miranda 2B, Novák 3B, Soukup CF, Rus RF, Hejný SS. Oba nadhazovači, domácí David Šťastný a hostující William Becker vyřazovali s pomocí obran jednoho pákára za druhým a utkání trvalo na 9 směn neuvěřitelně krátkou dobu – 1 hodinu a 35 minut. Poměr hitů zněl 5:6 ve prospěch Hrochů, mety zdarma téměř žádné. Sokolové vytěžili z minima maximum v 6.směně. Za stavu 2 outy odpálili dvoumetový odpal, na nějž doběhli Standa Hejný a Martin Klimovič pro vedoucí 2 body. Hroši jen zkorigovali v 7.směně na konečných 2:1 po sebeobětovacím odpalu do středního pole. Ačkoli to nepředpokládali, museli přespat na Hluboké a připravit se na nedělní utkání.

Ve čtvrtém utkání mezi Hlubokou a Hrochy vedl Sokoly nadhazovač Standa Hejný. Ten zažil letošní premiéru ve vyřazovacích bojích také kvůli zranění Davida Lukáše a nepřítomnosti Jakuba Jandy. Line-up: Klimovič 1B, Drmota SS, Mařík J. C, Líkař LF, Miranda 2B, Novák 3B, Soukup CF, Rus RF, Hejný P. Hluboká dlouho využívala sebevědomí a elán získaný z předešlé výhry a Hroši jen dotahovali, naposledy v 6. směně na 4:4. Zdálo se, že domácí budou mít dost sil vyrovnat sérii na 2:2, nepodařilo se jim však dostat Hrochy do kolen a získat rozhodující náskok. Klíčový krok naopak podnikli brněňští v 7.směně po hitu za infield a chybě obrany získali dva body a vedení 6:4. V 8.směně jej navýšili na 8:4. Hráči Hluboké již úder nedokázali vrátit a Hroši získali důležité 3 vítězství. Udrželi se v extralize, zatímco Sokol Hluboká bude i příští rok soutěžit v Českomoravské lize.

Ačkoli byli hlubočtí bezprostředně po rozhodujícím zápasu zklamání, uvědomovali si, že v roce 2011 dosáhli výrazného úspěchu. Teprve potřetí v historii hlubockého baseballu dosáhli baráže o extraligu (předtím v letech 2003,2007). Rozdíl mezi extraligovými Hrochy Brno a prvoligovou Hlubokou nebyl výrazný a to je velmi potěšitelné a motivující do další sezóny, kdy by současná generace hráčů měla o extraligu cíleně usilovat.

Radek Drmota, www.baseball-hluboka.cz

**PENZION
&
KAVÁRNA
U ŠVEHLŮ**

Klubové zakončení sezóny

Slunečné a na polovinu října překvapivě teplé počasí provázelo celodenní klubové zakončení sezóny.

Dopoledne patřilo nejmenším. Třetí podzimní t-ballový turnaj završil sérii, ve které ve dnech 9.9., 30.9. a 15.10. sehrál každý tým celkem 6 utkání. Celkové výsledky podzimní ligy:

1. Borek Giants 2. Hluboká Lions 3. Sokol Hluboká 4. Vltava Pirates

5. Vodňany Gepards (neodehrály 1. a 2. turnaj)

6. Tygři Zliv (neúčastnili se 3. turnaje)

Závěrečný díl doprovázeli manželé Šuterovi úctyhodně připravenými soutěžemi, ve kterých jako tým opět dominovaly děti z Borku. Výsledky jednotlivců: hod na přesnost: Vojta Černý (Sokol Hluboká) nejdelší odpal: Erik Šutera (Borek Giants) běh po metách: Vašek Kouba (Borek Giants)

Zlatým hřebem dopoledního programu bylo vyhlášení podzimní ligy a soutěží. Hráči týmů, které skončily na pomyslných stupních vítězů získali medaile a vítězové soutěží věcné ceny. Přestávku před hodnocením hráčů ze všech kategorií z celého klubu vyplnilo potřebné občerstvení a minigolfový turnaj pro t-ballisty. Nejméně úderů na 18 jamkovém hřišti použil Adam Dvořák z Lions Hluboká.

Hlavním bodem zakončení sezóny se skutečně stalo vyhlášení nejlepších hráčů a trenérů. Na prostranství před restaurací sledovali dlouholetí hráči klubu oceňování t-balistů a naopak děti byly svědky předávání cen nejlepším hráčům A-týmu. Vždyť právě 2. místo Sokola Hluboká v Českomoravské lize a velmi dobrá práce s t-ballisty jsou největší úspěchy klubu v roce 2011. Jednotlivé týmy představoval a hráče oceňoval prezident klubu David Štastný. Potleskem pro hráče nešetřili mnozí rodiče a přátelé baseballu. Pan starosta Sokola Pavel Marek s manželkou byli čestnými účastníky.

Držitelé cen v jednotlivých kategoriích:

T-ball

■ **Borek Giants** – nejužitečnější hráči: Erik Šutera, Václav Kouba, Matyáš Růta ■ **Hluboká Lions** – nejužitečnější hráči: Vojtěch Vlach, Jakub Kubata, Matěj Vlach ■ **Sokol Hluboká** – nejužitečnější hráči: Vojta Černý, Karolína Dvořáková, Matěj Klang ■ **Vltava Pirates** – nejužitečnější hráči: Martin Jiránek, Petr Vojta, Jan Michalec ■ **Vodňany Gepards** – nejužitečnější hráči: Daniel Bečvář, Jakub Mucek, sestry Petákovy

Mladší kadeti nejužitečnější hráč: David Calta ■ nejlepší nadhazovač: Jiří Mlsek, nejlepší polář: Filip Hošna

Starší kadeti nejužitečnější hráč: David Smetana ■ nejlepší nadhazovač: Vasil Zhupanin ■ nejlepší pálkař: Martin Mužík

Ženy nejužitečnější hráč: Kateřina Winklerová ■ nejlepší nadhazovač: Marie Mužíková ■ nováček roku: Kateřina Měšťanová

Muži nejužitečnější hráč: Jakub Mařík ■ nejlepší nadhazovač: David Lukáš, nejlepší pálkař: Ondřej Konvalinka ■ hráč s největším zlepšením: Jan Rus

Trenér roku Michal Kapr – trenér mužů, za 2. místo v ČML

Speciální ceny Michaela Hanzlíková – zapisovatelka, za 10 let zapisování mužskému týmu ■ Ladislav Mlsek – za fotografování a rychlý přenos snímků na web klubu

Gratulujeme!

Odpolední část slavnostního dne se nesla ve znamení slowpiche, minigolfu, stolního tenisu a posezení u opékaného prasátka. Dospělí hráči a někteří rodiče pokračovali v »hodnocení« až dlouho do noci. Celý den proběhl v přátelské a srdečné atmosféře a všem organizátorům i účastníkům děkujeme.

Radek Drmota, www.baseball-hluboka.cz

Hlubocké Princezny si přivezly dva stříbrné poháry

Letošní podzim jsme se už třetím rokem přihlášily na soutěž v Lanškrouně. Konala se ve sváteční den 28. 10. a všechny skupiny mažoretek se na ni svědomitě připravovaly. Letošního ročníku soutěže *O pohár lanškrounské koruny* se účastnily samé skvělé týmy z celé republiky.

V pátek 28. října jsme vyrazily v 5h ráno vstříc dalšímu soutěžnímu klání, další výzvě, dalším zkušenostem. Při každé soutěži je velký zmatek, připravit 50 dětí

na vystoupení, obléci, učesat, make-up, naposledy vyzkoušet těžké cviky a pak už jen sesbírat všechnu odvalu a šup na soutěžní parket.

Jako na všech soutěžích jsme obsadily všechny věkové kategorie. V kategorii děti soutěžily naše nejmenší Miniprincezníčky. Kategorie děti je pro skupiny s věkovým průměrem do 8let. Náš věkový průměr je 5,8, většině dětí je 5 let a nejmenší Nikolce 4 roky. V kategorii děti byly většinou skupiny s dětmi o dost staršími než naši prckové, a to se odrazilo i na výkonu. Medaili z této kategorie jsme si bohužel neodvezly, ale i tak jsme dokázaly konkurovat a mezi 12ti skupinami jsme obsadily krásné 6. místo. Miniprincezníčky byly smutné, že nemají medaili, ale já na ně byla pyšná, že své vystoupení zvládly na jedničku, krásně pochodovaly a usmívaly se na porotu.

V kategorii Kadet startovaly dvě naše skupiny, Princezníčky I a II. Obě dvě skupiny tvrdě trénovaly, aby ukázaly to nejlepší co v nich je. V kategorii Kadet bylo také 12 soutěžních vystoupení, Princezníčky II vystupovaly jako třetí a Princezníčky I jako poslední v této kategorii. Atmosféra byla napjatá, všechny skupiny byly opravdu skvělé. Naše děvčata ze sebe vydala opravdu všechno, zářila a svými úsměvy přímo bombardovala porotu. Při vyhlášení jsme byli napjatí, jak to dopadne. Princezníčky I získaly krásný pohár a medaile za stříbrnou pozici. Z umístění měly děti velkou radost.

V kategorii Junior bojovaly Princezny, se kterými jsme při tréninku věnovaly opravdu hodně úsilí, abychom se na soutěži ukázaly s těžkými cviky. Juniorská kategorie je plná skvělých skupin, které podávají perfektní výkony. Musely jsme ukázat něco navíc, abychom zaujaly porotu a měly šance na vítězství. Při vyhlášení jsme se radovaly podruhé. Nakonec jsme mezi deseti skupinami obsadily krásné stříbrné místo a mohly jsme se radovat z poháru a medaili. Těžká práce se vyplatila, soutěžní vystoupení bylo skvělé, energické, děvčata úplně zářila a všechny těžké cviky vyšly na jedničku.

Poslední kategorií byla Senior, ve kterých startovala skupina žen – Andílci. Letos jim trochu pomáhala děvčata z Princezen, protože začátek roku byl trochu chaotický, a tak nám některé ženy z Andílek chyběly (například jeden Andílek porodil malou Elišku, tak se teď věnuje mateřství). Andílci soutěžily se sestavou, která měla na jarních soutěžích velký úspěch a získaly jsme s ní dvě medaile. Zde nám bohužel medaile unikla o pár bodíků, a tak jsme zůstaly na 4. místě. I když byl den náročný, vyplatilo se jet tu dalekou cestu a načerpat nové zkušenosti, vidět konkurenci a také si odvést dva krásné poháry. Doufám, že dětem soutěž dodala opět chuť do dalšího boje a motivaci se dál zlepšovat a učit se něco nového.

Stále se těšíme na nové členy, nové šikovné mažoretky. Trénujeme v tělocvičně ZŠ Zliv.

Pokud se k nám chce přidat některá nová holčička, kontaktujte mne prosím na telefonu 728 942 801.

Bc. Tereza Kadlecová

PANORAMA

Vstupenky možno rezervovat nebo zakoupit v pracovní dny od 8.00 – 10.00 hodin, Nebo 1 hodinu před začátkem představení, již od 20. října !!!
Rezervované vstupenky nutno vyzvednout nejpozději 30 minut před začátkem představení, poté budou uvolněny k prodeji !

Biograf

- **pátek a sobota 4. a 5. listopadu – Ženy sobě.** USA 2011. Komédie. *Smolařka Annie je všechno, jen ne úspěšná a její kamarádka se navíc vdává...* Režie: Paul Feig. Rose Byrne, Maya Rudolph, Kristen Wiig, Jon Hamm ad.
- **pátek a sobota 11. a 12. listopadu – Bláznivá, ztracená láska.** USA 2011. Romantický/komédie *Cal prožívá svůj sen – má práci, dům, děti, ženu, která ho ale podvádí ...* Režie: Glenn Ficarra, John Requa. Hrají: Emma Stone, Ryan Gosling, Julianne Moore, Steve Carell.
- **středa 16. listopadu – Muži v naději.** ČR 2011. Komédie. Režie: Jiří Vejdělek. *Může být nevěra základem šťastného manželství?* Hrají: Jiří Macháček, Bolek Polívka, Simona Stašová.
- **středa 18. a 19. listopadu – Viditelný svět.** ČR 2011. Thriller/drama. *Máte pocit, že vás někdo sleduje...?* Režie: Peter Kristůfek. Hrají: Ivan Trojan, Jana Hlaváčková, Kristína Turjanová.
- **středa 24. listopadu – Ošetřovatel.** USA 2011. Komédie/rodinný/romantický. *Zvířata ho milují natolik, že ho nechťejí ze zoo pustit.* Režie: Frank Coraci. Hrají: Kevin James, Adam Sandler, Sylvester Stallone.

Začátky představení v 19.00 hod.

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

středa 2. listopadu – Medvídek Pú. USA 2011. Animovaný. *Pú nemá doma žádný med a co ho na cestě za ním všechno čeká ...?* 17.00 hod. Režie: Stephen J. Anderson. ČESKÝ DABING!!

Komorní scéna

středa 9. listopadu – CESTUJEME PO SVĚTĚ – KALIFORNIE. Vyprávět bude Eva Svobodová (Holá) 17.00 hod. Zasedací síň MÚ.

■ **neděle 27. listopadu ADVENTNÍ TRH. Nádvoří KNÍŽECÍ DVŮR**
9.00 – 17.00 hod. Lidová řemesla, vůně vánoc, kapři, občerstvení ad.

PŘIPRAVUJEME:

neděle 18. prosince – ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ – HEJ, MISTŘE!
Orchestr Musica da Camera, Pěvecký sbor Perchta, dirigent – Petr PÍŠA
19.00 hod. Kateřina Chromčáková – soprán, Martina Kučerová – alt, Pavel Chrástanský – tenor, Svatopluk Sem – bas

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

HLUBOKÁ

Výstavy

Gotické umění / Malířství a sochařství – stálá expozice, České sochařství 20. století – stálá expozice, Flámské a holandské malířství 16.–18. století – stálá expozice
Miloslav Troup – do 31.12. 2011

Wortnerův dům AJG České Budějovice

Výstavy

Karina Wellmer-Schnell / Životní prostory
27. říjen – 11. prosinec 2011
Kurátor výstavy: Mgr. Vlastimil Tetiva
Koncept výstavy: Karina Wellmer-Schnell, Mgr. Vlastimil Tetiva
Realizaci výstavy: Karina Wellmer-Schnell,

Výstavní sály otevřeny denně:

Hluboká nad Vltavou / Alšova jihočeská galerie / listopad – březen 9:00 – 16:00, duben – říjen 9:00 – 18:00
Každou neděli a ve státní svátky volný vstup do všech expozic a výstav AJG.
Změna programu vyhrazena!

Výstava nese název **Životní prostory** a představuje instalace k tématům
1. Zastavení 2. Evoluce + Vize
3. Příběhy vztahů 4. Příroda + člověk
5. Identita 6. Touha po moci 7. Spiritualita
různé aspekty společenského vývoje a soužití. Díla pojednávající o těchto tématech jsou rozdělena do 7 »Životních prostorů« v prostorách galerie.

Výstava je koncipována jako celková instalace. Číslo 7 hraje velkou roli již v mytologii a číselné mystice: týden má 7 dní, a oči máme posazené asi 7 cm od sebe. V babylonské kultuře je sedm nebi a sedm kosmických věží se sedmi stupni. V Indii je uctíváno »sedm krav nejvyšších nebeských prostorů«. V řecké mytologii je sedm divů světa, sedm thébských hrdinů a sedm světových moří. Řím byl postaven na sedmi pahorcích.

Ve Starém zákoně je popsán příběh o stvoření světa za sedm dní. Katolicismus má sedm ctností a sedm neřestí, hinduismus resp. esoterika má sedm hlavních čaker a judaismus má menoru, sedmiramenný svícen.

Karina Wellmer-Schnell chce ve svých životních prostorech poskytnout prostor sedmi,

ze svého pohledu nejdůležitějším oblastem zážitků a napětí našeho každodenního života:

1. V prostoru *Zastavení* výstava začíná. Reflexe a zamyšlení na dlouhé cestě k možnému cíli.
2. Prostor *Evoluce + Vize* konfrontuje naše vlastní pravzory a vize s tokem globálního evolučního procesu.
3. Spleť vztahů mezi lidmi, fantazie o vztazích a prožívané zkušenosti jsou tématem prostoru *Příběhy vztahů*.
4. My lidé jsme součástí přírody. Příroda je v podstatě dar, který jsme dostali. Jak zacházíme s přírodou a příroda s námi. Těmito otázkami se Karina Wellmer-Schnell zabývá v prostoru *Příroda + člověk*.
5. Prostor *Identita* ukazuje hledání vlastní identity v navzájem provázaném moři datových sběračů a datových pamětí.
6. *Touha po moci* pojednává o úsilí získat moc, o zneužití moci a obdivu k moci, což jsou zdánlivé protiklady.
7. *Spiritualita*: duchovnem a transcendencí se Karina Wellmer-Schnell zabývá ve svých objektech ve vnějších prostorách galerie.

Ve dnech 22. a 23. 11. 2011 se uskuteční v expozici výstavy setkání s autorkou
22. 11. 2011 v 17. 00 hodin – Performance *Provolání duší*
23. 11. 2011 v 11.00 a 15.00 hodin – komentovaná prohlídka a beseda s autorkou (pro studenty i veřejnost)

Karina Wellmer-Schnell

Narodila se v roce 1950 v Pirmasensu. Všestranná výtvarná umělkyně a kurátorka, věnující se performanci, objektům, video artu, malbě, loutkářství.

V počátcích tvorby (1979) se objevují figury a masky. Později přechází k instalacím, vycházejícím z dispozic výstavních sálů. Od roku 1991 působí jako nezávislá umělkyně.

Zúčastnila se řady významných výtvarných symposií; Tal der Kunst (1997); Gesicht zelen (2002); Schule kreatin (2003); Zug der Zeit (2005), Carl-Stipendium (2006), Mezinárodní symposium v Českém Krumlově (2007, Egon Schiele art centrum). Samostatné a kolektivní výstavy (od roku 1995): Berlín, Brémy, Dannenberg, Darmstadt, Frankfurt nad Mohanem, Hanau, Kleinsassen, Kolín nad Rýnem, Oberhausen, Offenbach, Wetzlar, Wiesbaden, Essen, Linec, České Budějovice, Plzeň, Bad Homburg (zatím poslední výstava, která proběhla v srpnu letošního roku) atd.

Významné bylo pro autorku setkání s plzeňským básníkem Josefem Hrubým. Na výstavě, která byla uspořádána v prostorách Galerie města Plzně (2007) tak došlo k propojení poezie a výtvarného umění. Její díla se nachází v soukromých i veřejných sbírkách v Německu i zahraničí. Žije a tvoří v Darmstadtu.

Mgr. Vlastimil Tetiva

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 11. listopad 2011. Ročník 42. Vychází měsíčně. Vydává městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. **Redaktorka** Alena Mitter (dříve Růžicková), ☎ 775 622 006. E-mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Grafika, fotografie**: ing. Jan Pírgl. **Odborní počítačová poradci**: Zdeněk Brodec, Adam Růžicka. **Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci**, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

